

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 30 listopada 2015 r.
(OR. en)

14537/15

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0226 (COD)

EF 210
ECOFIN 919
SURE 39
CODEC 1585

NOTA

Od: Prezydencja/Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO i RADY w sprawie ustanowienia wspólnych zasad
dotyczących sekurytyzacji, utworzenia europejskich ram dla prostych,
przejrzystych i standardowych sekurytyzacji oraz zmiany dyrektyw
2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE i rozporządzeń (WE)
nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012
– *Tekst kompromisowy prezydencji*

Delegacje otrzymują w załączeniu trzeci kompromisowy tekst prezydencji w sprawie wyżej wymienionego wniosku.

Fragmety stanowiące nowy tekst względem drugiego tekstu kompromisowego (ST 14493/15) wyróżniono **podkreśleniem i pogrubioną czcionką**, a fragmety usunięte oznaczono [...].

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dotyczących sekurytyzacji, utworzenia europejskich ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji oraz zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE i rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekurytyzacja obejmuje transakcje, które umożliwiają kredytodawcy lub wierzycielowi – zazwyczaj instytucji kredytowej lub przedsiębiorstwu – refinansowanie pakietu pożyczek, ekspozycji lub należności, takich jak pożyczki na nieruchomości, umowy leasingu samochodów, kredyty konsumenckie, karty kredytowe lub należności z tytułu dostaw i usług, poprzez przekształcenie ich w zbywalne papiery wartościowe. Kredytodawca grupuje i przekształca swój portfel pożyczek oraz organizuje je według różnych kategorii ryzyka dla różnych inwestorów, tym samym dając inwestorom dostęp do inwestycji w pożyczki i inne ekspozycje, do jakich normalnie nie mieliby bezpośredniego dostępu. Zyski inwestorów są generowane przez przepływy pieniężne w ramach pożyczek bazowych.

¹ Dz.U. C ... z ..., s. ...

- (2) W planie inwestycyjnym dla Europy przedstawionym w dniu 26 listopada 2014 r. Komisja ogłosiła zamiar ożywienia rynków sekurytyzacji wysokiej jakości, bez powtarzania błędów popełnionych przed kryzysem finansowym z 2008 r. Rozwój rynku prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji jest jednym z podstawowych elementów składowych unii rynków kapitałowych i przyczynia się do realizacji priorytetowego celu Komisji, jakim jest wspieranie tworzenia miejsc pracy i powrót na ścieżkę trwałego wzrostu gospodarczego.
- (3) Unia Europejska nie zamierza osłabiać ram prawnych wprowadzonych po kryzysie finansowym w celu zaradzenia ryzykom nieodłącznie związanym z bardzo złożoną, nieprzejrzystą i ryzykowną sekurytyzacją. Konieczne jest zapewnienie przyjęcia przepisów w celu lepszego odróżnienia prostych, przejrzystych i standardowych produktów od złożonych, nieprzejrzystych i ryzykownych instrumentów, oraz stosowanie ram ostrożnościowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko.
- (4) Sekurytyzacja jest ważnym elementem dobrze funkcjonujących rynków finansowych. Sekurytyzacja o solidnej strukturze stanowi ważny kanał dla zróżnicowania źródeł finansowania i bardziej wydajnej alokacji ryzyka w unijnym systemie finansowym. Pozwala na szerszy rozkład ryzyka sektora finansowego i może pomóc w uwolnieniu bilansów jednostek inicjujących, aby umożliwić dalsze kredytowanie gospodarki. Ogólnie rzecz biorąc, może to poprawić wydajność systemu finansowego i przynieść dodatkowe możliwości inwestycyjne. Sekurytyzacja może stworzyć pomost między instytucjami kredytowymi a rynkami kapitałowymi z pośrednią korzyścią dla przedsiębiorstw i obywateli (np. poprzez tańsze pożyczki i finansowanie przedsiębiorstw, kredyty na nieruchomości i karty kredytowe).
- (5) Ustanowienie ram ostrożnościowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko dla prostych, przejrzystych i standardowych (STS) sekurytyzacji zobowiązuje Unię do jasnego zdefiniowania, czym jest sekurytyzacja STS, gdyż w przeciwnym razie instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń mogłyby stosować ramy regulacyjne w większym stopniu uwzględniające ryzyko do różnych rodzajów sekurytyzacji w różnych państwach członkowskich. Mogłoby to prowadzić do nierównych warunków działania i arbitrażu regulacyjnego.

- (6) Należy określić, zgodnie z definicjami obowiązującymi w unijnych przepisach sektorowych, definicje wszystkich kluczowych pojęć sekurytyzacji. W szczególności niezbędna jest precyzyjna i kompleksowa definicja sekurytyzacji uwzględniająca wszelkie transakcje lub programy, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transe. Ekspozycji, która tworzy bezpośrednio zobowiązanie płatnicze w odniesieniu do transakcji lub programu wykorzystywanych w celu finansowania aktywów rzeczowych lub operowania nimi, nie należy uznawać za ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, nawet jeśli w ramach danej transakcji lub programu istnieją zobowiązania płatnicze o różnym stopniu uprzywilejowania.
- (6a) Jednostka sponsorująca powinna mieć możliwość przekazania zadań jednostce obsługującej, powinna jednak zachować odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem. W szczególności jednostka sponsorująca nie powinna przenosić na swoją jednostkę obsługującą wymogu dotyczącego zatrzymania ryzyka. Jednostka obsługująca powinna być regulowanym podmiotem zarządzającym aktywami, takim jak zarządzający przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) lub podmiot objęty dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID).
- (7) Zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i europejskim wiele już zrobiono, aby określić, czym jest sekurytyzacja STS, a w rozporządzeniach delegowanych Komisji (UE) 2015/61² i (UE) 2015/35³ ustanowiono kryteria prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji do szczególnych celów, do których stosuje się podejście ostrożnościowe w większym stopniu uwzględniające ryzyko.
- (8) Należy ustanowić ogólną i mającą zastosowanie międzysektorowe definicję sekurytyzacji STS, opierając się na istniejących kryteriach, na przyjętych w dniu 23 lipca 2015 r. kryteriach Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego i Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (BCBS–IOSCO) służących identyfikacji prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji oraz, w szczególności, na opinii EUNB dotyczącej kwalifikowania sekurytyzacji, opublikowanej w dniu 7 lipca 2015 r.

² Rozporządzenie delegowane Komisji z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (*Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1*).

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (*Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1*).

- (9) Wprowadzenie kryteriów STS w całej UE nie powinno prowadzić do rozbieżnych podejść. Taka rozbieżność doprowadziłaby do powstania potencjalnych przeszkód dla inwestorów transgranicznych, gdyż zmuszałaby ich do zagłębiania się w szczegóły ram prawnych danego państwa członkowskiego, osłabiając w ten sposób zaufanie inwestorów do kryteriów STS.
- (10) Niezwykle istotne jest, by właściwe organy ściśle ze sobą współpracowały, aby zapewnić wspólne i spójne rozumienie wymogów STS w całej Unii, a także aby odnosić się do potencjalnych problemów interpretacyjnych. Mając na względzie ten cel, trzy Europejskie Urzędy Nadzoru powinny – w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru – koordynować prace swoje oraz właściwych organów, aby zapewnić spójność międzysektorową oraz oceniać praktyczne problemy, które mogłyby się pojawić w odniesieniu do sekurytyzacji STS. W ramach tej koordynacji należy również poznawać poglądy uczestników rynku i uwzględniać je w jak największym zakresie. Wyniki tych konsultacji powinny być podawane do wiadomości publicznej na stronach internetowych Europejskich Urzędów Nadzoru, aby pomóc jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym, jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE) oraz inwestorom w ocenie sekurytyzacji STS przed emisją takich pozycji lub przed inwestowaniem w takie pozycje. Taki mechanizm koordynacji byłby szczególnie ważny w okresie poprzedzającym wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia.
- (11) Inwestycje w sekurytyzacje lub ekspozycje z ich tytułu nie tylko narażają inwestora na ryzyka kredytowe związane z pożyczkami lub ekspozycjami bazowymi, lecz proces strukturyzowania sekurytyzacji mógłby również prowadzić do innych ryzyk, takich jak ryzyko agencyjne, ryzyko modelu, ryzyko prawne i operacyjne, ryzyko kontrahenta, ryzyko obsługi, ryzyko płynności i ryzyko koncentracji. Dlatego ważne jest, aby inwestorzy instytucjonalni podlegali proporcjonalnym wymogom dotyczącym należytej staranności, co zapewni dokonywanie przez nich właściwej oceny ryzyk wynikających z wszystkich rodzajów sekurytyzacji, z korzyścią dla inwestorów indywidualnych.

Dochowanie należytej staranności może tym samym zwiększyć również zaufanie do rynku oraz zaufanie między poszczególnymi jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi i inwestorami. Inwestorzy także powinni dochować należytej staranności w odniesieniu do sekurytyzacji STS. Mogą oni korzystać z informacji ujawnianych przez strony dokonujące sekurytyzacji, w szczególności zgłoszeń STS oraz powiązanych informacji ujawnianych w tym kontekście; w ten sposób inwestorzy powinni uzyskać wszystkie istotne informacje na temat sposobu spełnienia kryteriów STS. Aby dowiedzieć się, czy dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS, inwestorzy instytucjonalni powinni móc w odpowiednim stopniu polegać na zgłoszeniu STS oraz informacjach ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE. Nie powinni jednak wyłącznie i automatycznie polegać na takim zgłoszeniu i takich informacjach.

- (12) Ważne jest, aby interesy jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i pierwotnych kredytodawców, którzy przetwarzają ekspozycje na zbywalne papiery wartościowe, oraz inwestorów były zbieżne. Aby to osiągnąć, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca powinni zatrzymać znaczący udział w ekspozycjach bazowych danej sekurytyzacji. Ważne jest zatem, aby jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca zatrzymywali istotną ekspozycję ekonomiczną netto z tytułu przedmiotowych ryzyk bazowych. W ujęciu bardziej ogólnym transakcje sekurytyzacyjne nie powinny być strukturyzowane w sposób pozwalający na uniknięcie stosowania wymogu zatrzymania ekspozycji. Wymóg ten powinien mieć zastosowanie we wszystkich sytuacjach, w których ma zastosowanie ekonomiczny charakter sekurytyzacji, bez względu na to, jakie struktury lub instrumenty prawne są wykorzystywane. Nie ma potrzeby wielokrotnego stosowania wymogu zatrzymania ekspozycji. W przypadku każdej sekurytyzacji wystarczy, że wymogowi temu podlega tylko jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca. Podobnie, jeżeli transakcje sekurytyzacyjne obejmują inne pozycje sekurytyzacyjne jako ekspozycje bazowe, wymóg zatrzymania ekspozycji powinien mieć zastosowanie jedynie do sekurytyzacji stanowiącej przedmiot inwestycji. Zgłoszenie STS stanowi dla inwestorów informację, że jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca zatrzymują istotną ekspozycję ekonomiczną netto z tytułu ryzyk bazowych. Należy wprowadzić pewne wyjątki w odniesieniu do przypadków, gdy sekurytyzowane ekspozycje są w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane przez, w szczególności, organy publiczne. W przypadku gdy wsparcie z zasobów publicznych udzielane jest w formie gwarancji lub w inny sposób, wszelkie przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa.

- (13) Zdolność inwestorów i potencjalnych inwestorów do dochowania należytej staranności, a tym samym dokonania świadomej oceny wiarygodności kredytowej danego instrumentu sekurytyzacyjnego, zależy od dostępu tych inwestorów do informacji dotyczących tych instrumentów. W oparciu o dotychczasowy dorobek prawny należy stworzyć kompleksowy system, w którym inwestorzy i potencjalni inwestorzy będą mieli dostęp do wszystkich istotnych informacji. W całym okresie trwania transakcji należy ułatwiać inwestorom ciągły, łatwy i bezpłatny dostęp do wiarygodnych informacji dotyczących sekurytyzacji, a jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym i SSPE ograniczyć zadania sprawozdawcze, tam, gdzie to możliwe.
- (13a) [...] Instrumenty sekurytyzacyjne nie są odpowiednie dla inwestorów detalicznych w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE.
- (14) W sprawozdaniu dla inwestorów jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE powinny udostępnić wszystkie zasadniczo istotne dane na temat jakości kredytowej i wyników ekspozycji bazowych, w tym dane umożliwiające inwestorom wyraźną identyfikację zaległości i przypadków niewykonania zobowiązań przez pierwotnych dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, udzielenia zwłoki, odkupu, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów w puli ekspozycji bazowych. W sprawozdaniu dla inwestorów należy również udostępnić dane dotyczące przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz przez zobowiązania z tytułu emisji sekurytyzacyjnych, w tym oddzielną informację o dochodach i wypłatach z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, czyli planowanej kwocie głównej, planowanych odsetkach, kwocie głównej spłaconej przedterminowo, zaległych odsetkach oraz opłatach i należnościach, a także wszelkie dane dotyczące wystąpienia ewentualnych zdarzeń powodujących zmiany w kolejności płatności lub zastąpienie któregoś z kontrahentów, a także dane dotyczące kwoty i formy dostępnego wsparcia jakości kredytowej dla każdej transzy.

- (14a) Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy powinni stosować do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria udzielania kredytu, jakie stosują do ekspozycji niesekurytyzowanych. Niemniej jednak w zakresie, w jakim należności z tytułu dostaw i usług nie zostały zainicjowane w formie pożyczki, nie trzeba spełniać kryteriów udzielania kredytu w odniesieniu do należności z tytułu dostaw i usług.
- (14b) Chociaż sekurytyzacje, które są proste, przejrzyste i standardowe w przeszłości miały dobre wyniki, spełnienie któregokolwiek z wymogów STS nie oznacza, że pozycja sekurytyzacyjna jest wolna od ryzyka, i w żaden sposób nie świadczy o jakości kredytowej charakteryzującej daną sekurytyzację. Spełnienie tych wymogów powinno natomiast być rozumiane jako wskazówka, że ostrożny i wykazujący należyłą staranność inwestor będzie w stanie przeanalizować ryzyka związane z daną sekurytyzacją.
- (14c) Powinny istnieć dwa rodzaje wymogów STS: jeden dla sekurytyzacji długoterminowych i jeden dla sekurytyzacji krótkoterminowych (ABCP), które powinny podlegać w dużej mierze podobnym wymogom z określonymi modyfikacjami odzwierciedlającymi cechy strukturalne tych dwóch segmentów rynku. Funkcjonowanie tych rynków jest odmienne, przy czym programy ABCP opierają się na szeregu transakcji ABCP składających się z ekspozycji krótkoterminowych, które muszą być zastępowane kolejnymi po osiągnięciu terminu zapadalności. Ponadto kryteria STS muszą także odzwierciedlać szczególną rolę jednostki sponsorującej udzielającej wsparcia na utrzymanie płynności programowi ABCP, zwłaszcza w pełni wspieranym programom ABCP.
- (15) Niniejszy wniosek umożliwia zaklasyfikowanie jako STS tylko sekurytyzacji spełniających kryterium „prawdziwej sprzedaży”. W przypadku sekurytyzacji stanowiących prawdziwą sprzedaż własność ekspozycji bazowych jest przenoszona lub faktycznie cedowana na emitenta, który jest jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE). Przeniesienie lub cesja ekspozycji bazowych na rzecz SSPE nie powinny podlegać [...] przepisom dotyczącym wycofania (ang. *clawback*) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy, **bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących niewypłacalności, na mocy których sprzedaż ekspozycji bazowych dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy może – przy spełnieniu rygorystycznych warunków – zostać unieważniona.**

[...]

- (15a) Opinia prawna wykwalifikowanego radcy prawnego mogłaby potwierdzić prawdziwą sprzedaż ekspozycji bazowych lub ich cesję lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym oraz egzekwowalność takiej prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym na mocy mającego zastosowanie prawa.
- (16) W przypadku sekurytyzacji, które nie są prawdziwą sprzedażą, ekspozycje bazowe nie są przenoszone na takiego emitenta, to raczej ryzyko kredytowe związane z ekspozycjami bazowymi jest przenoszone za pomocą kontraktu pochodnego lub gwarancji. W ten sposób wprowadzone zostaje dodatkowe ryzyko kredytowe kontrahenta i potencjalna złożoność związana w szczególności z treścią kontraktu pochodnego. Do tej pory żadna analiza na poziomie międzynarodowym ani unijnym nie okazała się wystarczająca do określenia kryteriów STS dla tych rodzajów instrumentów sekurytyzacyjnych. Konieczna byłaby w przyszłości ocena, czy niektóre sekurytyzacje syntetyczne, które osiągały dobre wyniki w okresie kryzysu finansowego i są proste, przejrzyste i standardowe, można w związku z tym zakwalifikować jako STS. Na tej podstawie Komisja oceni, czy sekurytyzacje, które nie są prawdziwą sprzedażą, powinny być objęte oznaczeniem STS w przyszłym wniosku. W terminie jednego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie i, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy w sprawie kwalifikowalności sekurytyzacji syntetycznych jako sekurytyzacji STS.
- (17) Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy na SSPE powinny spełniać wcześniej określone i jasno zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Substytucja ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, co do zasady nie powinna być uznawana za aktywne zarządzanie portfelem.

- (17a) Ekspozycje bazowe nie powinny obejmować ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania. Ostrożne podejście powinno mieć zastosowanie do ekspozycji, które okazały się zagrożone, a następnie zostały poddane restrukturyzacji. Włączenia tych ostatnich do puli ekspozycji bazowych nie należy jednak wykluczać w przypadku, gdy ekspozycje takie nie wykazują nowych zaległości od daty restrukturyzacji, która musi przypadać co najmniej jeden rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE. W takim przypadku adekwatne ujawnienie informacji powinno zapewnić pełną przejrzystość.
- (18) W celu zapewnienia, by inwestorzy przeprowadzali solidną analizę due diligence oraz w celu ułatwienia oceny ryzyk bazowych, ważne jest, aby transakcje sekurytyzacyjne były zabezpieczone pulami ekspozycji, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów; są to np.: pule kredytów na nieruchomości mieszkalne, pule kredytów dla przedsiębiorstw, umowy leasingu i instrumenty kredytowe dla przedsiębiorstw należących do tej samej kategorii na finansowanie wydatków kapitałowych lub działalności gospodarczej, pule kredytów samochodowych i umowy leasingu samochodów dla kredytobiorców lub leasingobiorców [...] i pule instrumentów kredytowych dla osób fizycznych, przeznaczone na cele konsumpcyjne osobiste, rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych. Jedna pula ekspozycji bazowych powinna obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów. **Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE. Aby uwzględnić sytuację niektórych państw członkowskich, w których powszechną praktyką jest wykorzystywanie przez instytucje kredytowe obligacji zamiast umów pożyczki w celu zapewnienia kredytu dla przedsiębiorstw niefinansowych, powinna istnieć możliwość włączenia takich obligacji, pod warunkiem że nie są one notowane w systemie obrotu.**

- (19) Istotne jest, aby zapobiec powtarzaniu się modeli „udzielasz i uciekasz”. W takich sytuacjach kredytodawcy udzielają kredytów, stosując nieadekwatne i niewystarczające zasady oceny ryzyka, ponieważ wiedzą z wyprzedzeniem, że powiązane ryzyka są docelowo sprzedawane osobom trzecim. W związku z tym ekspozycje, które mają zostać poddane sekurytyzacji, powinny być inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które nie powinny być mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca stosują do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Istotne zmiany w standardach zawierania umów kredytowych powinny być w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom lub, w przypadku w pełni wspieranych programów ABCP – jednostce sponsorującej i innym stronom bezpośrednio posiadającym ekspozycję z tytułu transakcji ABCP. Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca powinni mieć wystarczające doświadczenie w inicjowaniu ekspozycji o charakterze podobnym do charakteru ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją. W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie powinna obejmować żadnych kredytów, które były oferowane i w przypadku których umowy zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji. Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy powinna również spełniać, w stosownych przypadkach, wymogi określone w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE lub 2008/48/WE lub równoważne wymogi w państwach trzecich.
- (19a) Silne uzależnienie spłaty pozycji sekurytyzacyjnych od sprzedaży aktywów zabezpieczających aktywa bazowe prowadzi do słabości, czego dowodem mogą być słabe wyniki części rynku papierów wartościowych zabezpieczonych spłatami komercyjnych kredytów hipotecznych, odnotowane w trakcie kryzysu finansowego. W związku z tym papierów wartościowych zabezpieczonych spłatami komercyjnych kredytów hipotecznych nie należy uznawać za sekurytyzacje STS.

- (20) W przypadku gdy jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE chciałyby, aby ich sekurytyzacje miały oznaczenie STS, powinny one zgłosić inwestorom, właściwym organom i ESMA, że dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS. Zgłoszenie takie powinno zawierać wyjaśnienie sposobu, w jaki spełnione zostało każde z kryteriów STS. ESMA powinien następnie opublikować je w wykazie transakcji udostępnianym na swojej stronie internetowej do celów informacyjnych. Umieszczenie emisji sekurytyzacyjnej w wykazie ESMA dotyczącym zgłoszonych sekurytyzacji STS nie oznacza, że ESMA lub inne właściwe organy poświadczyły, że dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS. Za spełnienie wymogów STS odpowiadają wyłącznie jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE. Zapewni to przyjęcie przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE odpowiedzialności za twierdzenie, że dana sekurytyzacja jest sekurytyzacją STS; zapewni to także przejrzystość na rynku.
- (21) Jeżeli dana sekurytyzacja nie spełnia już wymogów STS, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE powinny niezwłocznie powiadomić o tym ESMA i właściwy organ. Ponadto, jeżeli właściwy organ nałożył sankcje administracyjne w odniesieniu do sekurytyzacji zgłoszonej jako sekurytyzacja STS, organ ten powinien niezwłocznie powiadomić o tym ESMA w celu umieszczenia stosownej informacji w wykazie zgłoszeń STS, tak aby inwestorzy mogli dowiedzieć się o takich sankcjach i o wiarygodności zgłoszeń STS. Dlatego w interesie jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE leży dokonywanie przemyślanych zgłoszeń z uwagi na ewentualne negatywne skutki dla reputacji tych jednostek.
- (22) Inwestorzy powinni przeprowadzać własne analizy due diligence w odniesieniu do inwestycji, proporcjonalnie do powiązanych ryzyk, ale powinni móc polegać na zgłoszeniach STS i informacjach przekazanych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE na temat zgodności z wymogami STS. Nie powinni jednak wyłącznie i automatycznie polegać na takim zgłoszeniu i takich informacjach.

- (23) Udział osób trzecich w pomaganiu sprawdzenia zgodności sekurytyzacji z wymogami STS może być użyteczny dla inwestorów, jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE i mógłby przyczynić się do wzrostu zaufania do rynku sekurytyzacji STS. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogłyby również korzystać z usług osoby trzeciej upoważnionej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu ocenienia, czy ich sekurytyzacja spełnia kryteria STS. Te osoby trzecie powinny posiadać upoważnienie udzielone przez właściwe organy. W zgłoszeniu do ESMA i w późniejszej publikacji na stronie internetowej ESMA należy umieścić informację, czy zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez upoważnioną osobę trzecią. Konieczne jest jednak, aby inwestorzy przeprowadzali własne oceny, brali odpowiedzialność za swoje decyzje inwestycyjne, a nie automatycznie polegali na takich osobach trzecich.
- (24) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy i nadać im niezbędne uprawnienia nadzorcze, dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji. Informacje o sankcjach administracyjnych powinny być co do zasady publikowane. Ponieważ inwestorzy, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE mogą mieć siedziby w różnych państwach członkowskich i podlegać nadzorowi różnych właściwych organów sektorowych, należy zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy odpowiednimi właściwymi organami i z Europejskimi Urzędami Nadzoru; współpraca ta powinna opierać się na wzajemnej wymianie informacji i pomocy w zakresie działalności nadzorczej.
- (25) Właściwe organy powinny ściśle koordynować nadzór i zapewniać spójne decyzje, zwłaszcza w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Jeżeli takie naruszenie dotyczy nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia, właściwy organ **jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy powinien koordynować działania podejmowane przez pozostałe zainteresowane właściwe organy; organ ten informuje również Europejskie Urzędy Nadzoru. Właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w sprawie środków, jakie należy podjąć. W wyjątkowych przypadkach, gdy nie udaje się wypracować takiej wspólnej decyzji, ESMA podejmuje próbę mediacji między właściwymi organami w terminie jednego miesiąca. Tylko w przypadku gdy taka mediacja nie doprowadzi do porozumienia między zainteresowanymi właściwymi organami,** [...] ESMA i, w stosownych przypadkach, Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru powinny mieć możliwość wykonania swoich uprawnień w zakresie wiążącej mediacji.

- (26) Niniejsze rozporządzenie promuje harmonizację kilku kluczowych elementów rynku sekurytyzacji bez uszczerbku dla działań podejmowanych z inicjatywy rynku na rzecz dalszej uzupełniającej harmonizacji procesów i praktyk na rynkach sekurytyzacji. Z tego względu ważne jest, aby uczestnicy rynku i ich stowarzyszenia zawodowe kontynuowały prace nad dalszą standaryzacją praktyk rynkowych, w szczególności standaryzacją dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji. Komisja będzie uważnie monitorować działania standaryzacyjne prowadzone przez uczestników rynku i składać sprawozdania na ten temat.
- (27) Dyrektywa w sprawie UCITS, dyrektywa Wypłacalność II, rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych, dyrektywa w sprawie ZAFI i rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego zostają odpowiednio zmienione, aby zapewnić spójność unijnych ram prawnych z niniejszym rozporządzeniem w zakresie przepisów dotyczących sekurytyzacji, których głównym celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w szczególności poprzez zapewnienie równych warunków działania na rynku wewnętrznym dla wszystkich inwestorów instytucjonalnych.
- (28) Jeżeli chodzi o zmiany do rozporządzenia (UE) nr 648/2012, kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawierane przez SSPE nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o ile spełnione są określone warunki. Powodem jest to, że kontrahentami kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawieranych z SSPE, są zabezpieczeni wierzyciele objęci uzgodnieniami dotyczącymi sekurytyzacji, a odpowiednia ochrona przed ryzykiem kredytowym kontrahenta jest zwykle zapewniona. W odniesieniu do instrumentów pochodnych nierozliczanych centralnie wymagane poziomy zabezpieczenia powinny również uwzględniać specyficzną strukturę uzgodnień dotyczących sekurytyzacji i środki ochronne już w nich przewidziane.
- (29) Między obligacjami zabezpieczonymi a sekurytyzacjami istnieje pewna substytucyjność. Dlatego, aby zapobiec ewentualnemu zakłóceniu lub arbitrażowi między wykorzystaniem sekurytyzacji i obligacji zabezpieczonych ze względu na odmienne traktowanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych przez jednostki obligacji zabezpieczonych lub przez SSPE, należy również zmienić rozporządzenie (UE) nr 648/2012, tak aby zwolnić jednostki obligacji zabezpieczonych z obowiązku rozliczania oraz aby zapewnić, by jednostki obligacji zabezpieczonych podlegały tym samym dwustronnym uzgodnieniom dotyczącym zabezpieczeń.

- (30) Aby określić wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających warunki zatrzymania ryzyka, pomiar poziomu zatrzymania, niektóre zakazy dotyczące zatrzymanego ryzyka, zatrzymanie na zasadzie skonsolidowanej oraz wyłączenie dotyczące niektórych transakcji. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę EUNB, przy określaniu aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów delegowanych. EUNB powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru.
- (31) Aby ułatwić inwestorom ciągły, łatwy i bezpłatny dostęp do wiarygodnych informacji na temat sekurytyzacji, te same uprawnienia do przyjmowania aktów należy przekazać Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych dotyczących porównywalnych informacji na temat ekspozycji bazowych oraz regularnych sprawozdań dla inwestorów, a także wymogów, jakie musi spełniać strona internetowa, na której informacje te są udostępniane posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę ESMA, przy określaniu aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru.
- (31a) Aby określić warunki dotyczące ciążącego na właściwych organach obowiązku współpracy i wymiany informacji, takie same uprawnienia do przyjmowania aktów należy przekazać Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających informacje podlegające wymianie oraz treść i zakres obowiązków dotyczących zgłaszania. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę ESMA, przy określaniu aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru.

- (32) Aby ułatwić ten proces inwestorom, jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym i SSPE, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy **powierzyć**[...] Komisji w odniesieniu do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych dotyczących szablonu na potrzeby zgłoszeń STS, które zapewnią inwestorom i właściwym organom wystarczające informacje umożliwiające im ocenę zgodności z wymogami STS. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę ESMA, przy **sporządzaniu** [...] aktów wykonawczych Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów wykonawczych. ESMA powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru.
- (33) *skreślono*
- (34) Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (35) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie z uwagi na fakt, że rynki sekurytyzacji działają globalnie i że należy zapewnić równe warunki działania na rynku wewnętrznym dla wszystkich inwestorów instytucjonalnych i jednostek zaangażowanych w sekurytyzację i, ze względu na ich skalę i skutki, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (36) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do sekurytyzacji, w przypadku których papiery wartościowe wyemitowano w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub później.
- (37) W przypadku pozycji sekurytyzacyjnych nierozliczonych na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą posługiwać się oznaczeniem „STS”, pod warunkiem że dana sekurytyzacja spełnia mające zastosowanie wymogi STS. W związku z tym jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE powinny mieć możliwość zgłoszenia STS do ESMA zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
- (38) Istniejące wymogi dotyczące należytej staranności powinny mieć nadal zastosowanie do sekurytyzacji wyemitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie, jednak przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, oraz do sekurytyzacji wyemitowanych przed dniem 1 stycznia 2011 r., jeżeli nowe ekspozycje bazowe zostały do nich dodane lub zastąpione po dniu 31 grudnia 2014 r. Odpowiednie artykuły rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, które określają wymogi dotyczące zatrzymania ryzyka dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt (1) i (2) rozporządzenia (UE) nr 2013/575, powinny mieć nadal zastosowanie do momentu, gdy zaczną mieć zastosowanie regulacyjne standardy techniczne dotyczące zatrzymania ryzyka zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Ze względu na pewność prawa instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi powinni – w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych nierozliczonych na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – nadal podlegać, odpowiednio, przepisom art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozdziałów 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013. Aby zapewnić wypełnianie przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE ich obowiązków w zakresie przejrzystości, do momentu, gdy zaczną mieć zastosowanie regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia, udostępniają one informacje wymienione w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego 2015/3/UE na stronie internetowej, o której mowa w art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia,

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ogólne ramy dla sekurytyzacji.
W rozporządzeniu definiuje się sekurytyzację i ustanawia wymogi dotyczące należytej staranności, zatrzymania ryzyka oraz przejrzystości, mające zastosowanie do stron uczestniczących w sekurytyzacji, takich jak inwestorzy instytucjonalni, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, pierwotni kredytodawcy oraz jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji. Określono tu również ramy prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji (STS).
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych przyjmujących ekspozycję z tytułu sekurytyzacji oraz do jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, pierwotnych kredytodawców i jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub program, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze charakteryzujące się obiema następującymi cechami:
 - a) płatności w ramach transakcji lub programu zależą od dochodów z tytułu ekspozycji lub puli ekspozycji;
 - b) hierarchia transz określa rozkład strat w czasie trwania transakcji lub programu;
- (2) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” lub „SSPE” oznacza spółkę, instytucję powierniczą lub inny podmiot, niebędące jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą, utworzone wyłącznie w celu przeprowadzenia co najmniej jednej sekurytyzacji, oraz których działalność ogranicza się do działań odpowiednich dla osiągnięcia tego celu i których struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań SSPE od zobowiązań jednostki inicjującej, a posiadacze udziałów w takiej jednostce mają prawo zastawiać je lub zamieniać bez żadnych ograniczeń;

- (3) „jednostka inicjująca” oznacza:
- a) jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, była zaangażowana w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji objętych sekurytyzacją; lub
 - b) jednostkę, która kupuje ekspozycje osoby trzeciej na własny rachunek, a następnie sprzedaje je SSPE lub ceduje na SSPE lub przenosi ryzyko z tytułu tych ekspozycji, stosując kredytowe instrumenty pochodne lub gwarancje kredytowe;
- (4) „resekurytyzacja” oznacza sekurytyzację, w przypadku której ryzyko związane z bazową pulą ekspozycji jest dzielone na transze i co najmniej jedna z ekspozycji bazowych jest pozycją sekurytyzacyjną;
- (5) „jednostka sponsorująca” oznacza instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inną niż jednostka inicjująca, która ustanawia i prowadzi program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inny program sekurytyzacyjny, w ramach którego kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi. Do celów niniejszej definicji uznaje się również, że jednostka sponsorująca zarządza transakcją sekurytyzacyjną lub programem sekurytyzacyjnym, w przypadku gdy taki program lub transakcja obejmują bieżące aktywne zarządzanie portfelem, które to zadanie przekazano jednostce upoważnionej do wykonywania takiej działalności zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2009/65/WE;
- (6) „transza” oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub pulą ekspozycji, przy czym pozycja w takim segmencie obciążona jest większym lub mniejszym ryzykiem straty kredytowej niż pozycja o tej samej kwocie w innym segmencie, przy czym nie uwzględnia się ochrony kredytowej zapewnianej przez osoby trzecie bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub innych segmentach;

- (7) „program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „program ABCP” oznacza program sekurytyzacji, w ramach którego emitowane są papiery wartościowe przyjmujące głównie postać papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krótszym;
- (8) „transakcja na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „transakcja ABCP” oznacza sekurytyzację w ramach programu ABCP;
- (9) „sekurytyzacja tradycyjna” oznacza sekurytyzację, w ramach której dokonuje się przeniesienia udziału gospodarczego w ekspozycjach objętych sekurytyzacją w drodze przeniesienia własności sekurytyzowanych ekspozycji z jednostki inicjującej na rzecz SSPE lub poprzez subpartycypację takiej jednostki. Wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych jednostki inicjującej;
- (10) „sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację, inną niż sekurytyzacja tradycyjna, w ramach której przeniesienie ryzyka odbywa się przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji kredytowych, a ekspozycje objęte sekurytyzacją pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;
- (11) „inwestor” oznacza osobę posiadającą pozycję sekurytyzacyjną;
- (12) „inwestor instytucjonalny” oznacza inwestora, który jest:
- a) zakładem ubezpieczeniowym zdefiniowanym w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II);
 - b) zakładem reasekuracji zdefiniowanym w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;

- c) instytucją pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ zgodnie z jej art. 2, chyba że państwo członkowskie zdecydowało o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części do takiej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy, lub przedstawicielem instytucji pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowanym w art. 19 ust. 1 dyrektywy 2003/41/WE;
 - d) zarządzającym alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁵, który zarządza alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI) lub wprowadza je do obrotu w Unii;
 - e) spółką zarządzającą UCITS zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁶;
 - f) wewnętrznym zarządzanym UCITS będącym spółką inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i nie wyznaczyła spółki zarządzającej, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, do zarządzania jej sprawami; lub
 - g) instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- (13) „jednostka obsługująca” oznacza jednostkę zdefiniowaną w art. 142 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- (14) „instrument wsparcia płynności” oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków finansowych w celu zapewnienia terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów;

⁴ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- (15) „ekspozycja odnawialna” oznacza ekspozycję, w przypadku której salda należności kredytobiorców mogą ulegać wahaniom w zależności od ich decyzji o zaciąganiu i spłacaniu kredytu, do wysokości uzgodnionego limitu;
- (16) „sekurytyzacja odnawialna” oznacza sekurytyzację, w przypadku której sama struktura sekurytyzacji ulega odnowieniu poprzez dodawanie ekspozycji do puli ekspozycji lub usuwanie ich z niej, niezależnie od tego czy ekspozycje są odnawiane czy nie;
- (17) „opcja przedterminowej spłaty należności” oznacza klauzulę umowną w ramach sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych lub sekurytyzacji odnawialnej nakazującą w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń wykup pozycji sekurytyzacyjnych inwestorów przed ich pierwotnie określonym terminem zapadalności;
- (18) „transza pierwszej straty” oznacza najbardziej podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji, która jest pierwszą transzą służącą pokryciu poniesionej straty dotyczącej sekurytyzowanych ekspozycji i tym samym zapewnia ochronę transzy drugiej straty oraz, w stosownych przypadkach, ochronę transz mających wyższy stopień uprzywilejowania;
- (19) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji;
- (20) „pierwotny kredytodawca” oznacza jednostkę, która zawarła pierwotną umowę stwarzającą zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji objętych sekurytyzacją;
- (21) „w pełni wspierany program ABCP” oznacza program ABCP, który jest wspierany przez jednostkę sponsorującą dostarczającą instrument wsparcia płynności pokrywający wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe oraz wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, jak również wszelkie inne koszty transakcji i koszty dotyczące całego programu;
- (22) „w pełni wspierana transakcja ABCP” oznacza transakcję ABCP w ramach w pełni wspieranego programu ABCP.

Ekspozycji, która spełnia kryteria wymienione w art. 147 ust. 8 lit. a)–c) rozporządzenia UE nr 575/2013 [...], nie uznaje się za ekspozycję z tytułu sekurytyzacji.

Rozdział 2

Przepisy mające zastosowanie do wszystkich sekurytyzacji

Artykuł 3

Wymogi dotyczące należytej staranności dla inwestorów instytucjonalnych

1. Przed przyjęciem ekspozycji z tytułu sekurytyzacji inwestor instytucjonalny upewnia się, że:
 - a) jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca z siedzibą w Unii nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – taka jednostka inicjująca lub taki pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich swoich kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procesów zgodnie z art. 5a **ust. 1** niniejszego rozporządzenia;
 - aa) jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – taka jednostka inicjująca lub taki pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich swoich kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procesów zgodnie kryteriami i procesami ustanowionymi w art. 5a **ust. 1**;
 - b) jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w Unii – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto zgodnie z art. 4, a zatrzymanie ryzyka jest ujawniane inwestorowi instytucjonalnemu zgodnie z art. 5;

- ba) jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym wypadku nie jest niższy niż 5 % ustalone zgodnie z metodyką określoną w art. 4, jak również że ujawniają zatrzymanie ryzyka inwestorom instytucjonalnym;
 - c) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE w **stosownych przypadkach** **udostępniały**[...] informacje wymagane na mocy art. 5 z częstotliwością i zgodnie z zasadami przewidzianymi w tym artykule.
- 1a. W drodze odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do w pełni wspieranych transakcji ABCP, wymóg określony w ust. 1 lit. a) ma zastosowanie do jednostki sponsorującej, która upewnia się, że jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca, niebędące instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, udzielają wszystkich swoich kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procesów.
2. Przed przyjęciem ekspozycji z tytułu sekurytyzacji inwestorzy instytucjonalni przeprowadzają również analizę due diligence, która pozwala im ocenić związane z tym ryzyka, oraz w świetle tych ryzyk biorą pod uwagę co najmniej następujące aspekty:
- a) charakterystykę ryzyka poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych i ekspozycji bazowych;
 - b) wszystkie cechy strukturalne sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych, takie jak: umowna kolejność płatności i kolejność zdarzeń uruchamiających płatność, elementy wsparcia jakości kredytowej, elementy wsparcia płynności, mechanizmy wyzwalań wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania;
 - ba) w drodze odstępstwa od **lit. a) i b)**, w przypadku w pełni wspieranego **programu** ABCP [...], inwestorzy instytucjonalni inwestujący w stosowne papiery dłużne przedsiębiorstw biorą pod uwagę cechy programu ABCP i wsparcie na utrzymanie płynności dostarczane przez jednostkę sponsorującą;

- c) w odniesieniu do sekurytyzacji oznaczonej jako STS na mocy art. 6 – czy dana sekurytyzacja spełnia wymogi określone w rozdziale 3 sekcje 1 i 3 lub w rozdziale 3 sekcje 2 i 3. Inwestorzy instytucjonalni mogą w odpowiednim stopniu polegać na zgłoszeniu STS zgodnie z art. 14 ust. 1 oraz na ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE informacjach dotyczących zgodności z wymogami STS, nie działając wyłącznie ani automatycznie w oparciu o takie zgłoszenie lub informacje.
3. Inwestorzy instytucjonalni, którzy posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, muszą przynajmniej:
- a) ustanowić pisemne procedury odpowiednie do profilu ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej i, w stosownych przypadkach, odpowiednie i proporcjonalne do ich portfela handlowego i bankowego, w celu bieżącego monitorowania zgodności z przepisami ust. 1 i 2 oraz wyników pozycji sekurytyzacyjnych i ekspozycji bazowych. W stosownych przypadkach, w odniesieniu do niektórych transakcji sekurytyzacyjnych i rodzajów ekspozycji bazowych, te pisemne procedury obejmują monitorowanie rodzaju ekspozycji, udziału procentowego kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynników niewykonania zobowiązań, częstości przedterminowych spłat, kredytów w windykacji, stóp odzysku, odkupów, modyfikacji pożyczek, przerw w spłacie, rodzaju zabezpieczenia i zajmowania zabezpieczeń, oraz rozkładu częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub innych środków oceny wiarygodności kredytowej odnoszących się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikacji sektorowej i geograficznej, rozkładu częstości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. Jeżeli ekspozycje bazowe są same w sobie sekurytyzacjami, inwestorzy instytucjonalni monitorują również ekspozycje bazowe tych sekurytyzacji;
- b) w przypadku ekspozycji z tytułu sekurytyzacji innej niż **ekspozycja z tytułu** w pełni wspieranej transakcji ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia wspierających ekspozycje bazowe lub, stosownie do sytuacji, testy warunków skrajnych w odniesieniu do zakładanych strat, odpowiadające charakterowi, skali i stopniowi złożoności ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej;

- ba) w przypadku w pełni wspieranych transakcji ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do zdolności kredytowej dostawcy instrumentu wsparcia płynności zamiast w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji;**
- c) zapewnić sprawozdawczość wewnętrzną dla swojego organu zarządzającego, tak aby znał on istotne ryzyko wynikające z poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych oraz wiedział, że ryzykami związanymi z tymi inwestycjami zarządza się w sposób właściwy;
- d) być w stanie wykazać na żądanie swoim właściwym organom, że w odniesieniu do każdej z ich pozycji sekurytyzacyjnych mają kompleksową i dokładną wiedzę na temat danej pozycji i jej ekspozycji bazowych oraz że wdrożyli pisemne zasady i procedury zarządzania ryzykiem oraz dokumentowania weryfikacji i należytej staranności zgodnie z ust. 1 i 2 oraz wszelkich innych istotnych informacji;
- e) w przypadku **ekspozycji z tytułu** w pełni wspieranych transakcji ABCP, być w stanie wykazać na żądanie swoim właściwym organom, że w odniesieniu do każdej z ich pozycji sekurytyzacyjnych ABCP mają kompleksową i dokładną wiedzę na temat jakości kredytowej jednostki sponsorującej oraz na temat warunków przyznanego instrumentu wsparcia płynności.

4. W przypadku gdy inwestor instytucjonalny upoważnił innego inwestora instytucjonalnego do podejmowania decyzji w zakresie zarządzania inwestycyjnego, które mogłyby narazić go na ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, ten inwestor instytucjonalny może polecić tej stronie zarządzającej, by wypełniła jego obowiązki na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do każdej ekspozycji z tytułu sekurytyzacji będącej wynikiem tych decyzji. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy inwestorowi instytucjonalnemu polecono na mocy niniejszego ustępu wypełnienie obowiązków innego inwestora instytucjonalnego i gdy nie wykona on tych obowiązków, każda sankcja, którą można nałożyć do celów art. 17 i 18 niniejszego rozporządzenia, może zostać nałożona na zarządzającego inwestora instytucjonalnego, a nie na inwestora instytucjonalnego, który posiada ekspozycję z tytułu danej sekurytyzacji.

Artykuł 4

Zatrzymanie ryzyka

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca sekurytyzacji stale zatrzymują istotny udział gospodarczy netto w sekurytyzacji – mierzony w momencie inicjowania sekurytyzacji i określony na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych – w wysokości nie mniejszej niż 5 %. Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie uzgodnili między sobą, kto zatrzyma istotny udział gospodarczy netto, wówczas zatrzymuje go jednostka inicjująca. Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących zatrzymania. Istotny udział gospodarczy netto nie jest dzielony między poszczególne rodzaje podmiotów zatrzymujących i nie podlega żadnemu ograniczeniu ryzyka kredytowego ani zabezpieczeniu.

Do celów niniejszego artykułu jednostki nie uznaje się za jednostkę inicjującą, jeżeli została ustanowiona lub działa wyłącznie w celu sekurytyzowania ekspozycji.

2. Za zatrzymanie istotnego udziału gospodarczego netto nie mniejszego niż 5 % w rozumieniu ust. 1 uznaje się tylko jedno z poniższych:
 - a) zatrzymanie nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z transz sprzedanych lub przekazanych inwestorom;
 - b) w przypadku sekurytyzacji odnawialnych lub sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – zatrzymanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z sekurytyzowanych ekspozycji;
 - c) zatrzymanie losowo wybranych ekspozycji o równowartości nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby w innym przypadku takie niesekurytyzowane ekspozycje zostałyby sekurytyzowane w danej sekurytyzacji, o ile liczba ekspozycji potencjalnie sekurytyzowanych jest nie mniejsza niż 100 w momencie inicjowania;

- d) zatrzymanie transzy pierwszej straty oraz w razie potrzeby, jeżeli takie zatrzymanie nie stanowi 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, innych transz o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i o terminie zapadalności nie wcześniejszym niż termin transz przekazanych lub sprzedanych inwestorom, tak aby zatrzymana wartość wynosiła ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; lub
- e) zatrzymanie ekspozycji pierwszej straty w wysokości nie mniej niż 5 % każdej ekspozycji sekurytyzowanej w danej sekurytyzacji.

3. Jeżeli finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z siedzibą w Unii w rozumieniu dyrektywy 2002/87/WE, instytucja dominująca lub finansowa spółka holdingowa z siedzibą w Unii, bądź jedna z jej jednostek zależnych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca sekurytyzują ekspozycje z jednej lub kilku instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymogi, o których mowa w ust. 1, mogą zostać spełnione na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, spełniają wymogi określone w art. 79 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE oraz terminowo przekazują informacje potrzebne do spełnienia wymogów określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej oraz unijnej dominującej instytucji kredytowej, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

4. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, w których sekurytyzowane ekspozycje są ekspozycjami wobec następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane:
- a) rządy centralne lub banki centralne;
 - b) samorządy regionalne, władze lokalne i podmioty sektora publicznego państw członkowskich w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- c) instytucje, którym przypisano wagę ryzyka 50 % lub mniej zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
5. Ust. 1 nie ma zastosowania do transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, jeżeli bazowe podmioty referencyjne są identyczne z podmiotami tworzącymi indeks podmiotów, który jest szeroko wykorzystywany w obrocie, lub jeżeli stanowią one inne zbywalne papiery wartościowe niebędące pozycjami sekurytyzacyjnymi.
6. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) w bliskiej współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia wymogu zatrzymania ryzyka, w szczególności w odniesieniu do:
- a) warunków zatrzymania ryzyka zgodnie z ust. 2, w tym realizacji poprzez syntetyczną lub warunkową formę zatrzymania;
 - b) pomiaru poziomu zatrzymania, o którym mowa w ust. 1;
 - c) zakazu zabezpieczania lub sprzedaży zatrzymanego udziału;
 - d) warunków zatrzymania na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 3;
 - e) warunków zwolnienia transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, o których mowa w ust. 5.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące przejrzystości dla jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu udostępniają co najmniej następujące informacje posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych, właściwym organom, o których mowa w art. 15, i **na żądanie** – potencjalnym inwestorom:
 - a) co kwartał informacje na temat ekspozycji bazowych lub, w przypadku ABCP – co miesiąc informacje na temat wierzytelności bazowych lub należności kredytowych;
 - b) wszelką dokumentację bazową niezbędną do zrozumienia transakcji, w tym – w stosownych przypadkach – m.in. następujące dokumenty:
 - (i) ostateczny dokument ofertowy lub prospekt emisyjny wraz z dokumentami dotyczącymi zamknięcia transakcji, z wyłączeniem opinii prawnych;
 - (ii) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej – umowę sprzedaży aktywów, umowę cesji, nowacji lub przeniesienia aktywów i wszelkie stosowne deklaracje powiernictwa;
 - (iii) umowy dotyczące instrumentów pochodnych i gwarancji oraz wszelkie stosowne dokumenty w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, w przypadku gdy ekspozycje objęte sekurytyzacją pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;
 - (iv) umowy obsługi, obsługi rezerwowej, administrowania i zarządzania płynnością;

- (v) umowę powierniczą, dokument zabezpieczenia, umowę agencyjną, umowę z bankiem prowadzącym rachunek, umowę inwestycji gwarantowanych, umowę ramową dotyczącą warunków lub zarządu powierniczego lub umowę ramową dotyczącą definicji lub podobną dokumentację prawną o równoważnej wartości prawnej;
- (vi) wszelkie stosowne umowy między wierzycielami, dokumenty dotyczące instrumentów pochodnych, umowy pożyczki podporządkowanej, umowy pożyczki na rozpoczęcie działalności, umowy instrumentu wsparcia płynności;
- (vii) *skreślono*

Dokumenty te zawierają szczegółowy opis kolejności płatności z tytułu sekurytyzacji;

- c) w przypadku gdy prospekt emisyjny nie został sporządzony zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷ – streszczenie transakcji lub przegląd głównych cech sekurytyzacji, w tym, w stosownych przypadkach:
 - (i) szczegółowe informacje dotyczące struktury transakcji, w tym schematy struktury zawierające przegląd transakcji, przepływy pieniężne i strukturę własności;
 - (ii) szczegółowe informacje dotyczące: charakterystyki ekspozycji, przepływów pieniężnych, cech wsparcia jakości kredytowej i wsparcia płynności;
 - (iii) szczegółowe informacje dotyczące praw głosu posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych i ich związku z innymi zabezpieczonymi wierzycielami;

⁷ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

- (iv) wykaz wszystkich mechanizmów inicjujących i zdarzeń, o których mowa w dokumentach przekazanych zgodnie z lit. b) i które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnej;
- (v) *skreślono*
- d) w przypadku sekurytyzacji STS – zgłoszenie STS, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- e) kwartalne sprawozdania dla inwestorów, lub – w przypadku ABCP – miesięczne sprawozdania dla inwestorów, zawierające następujące informacje:
 - (i) wszystkie istotne dane na temat jakości kredytowej i wyników ekspozycji bazowych;
 - (ii) w przypadku sekurytyzacji, która nie jest transakcją ABCP – dane na temat przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz zobowiązania danej sekurytyzacji, a w przypadku wszystkich sekurytyzacji – informacje na temat wystąpienia ewentualnych zdarzeń powodujących zmiany w kolejności płatności lub zastąpienie któregoś z kontrahentów;
 - (iii) informacje o zatrzymanym ryzyku zgodnie z art. 4;
- f) wszelkie informacje wewnętrzne dotyczące sekurytyzacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE muszą podać do wiadomości publicznej zgodnie z art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁸ dotyczące wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku;

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- g) jeżeli lit. f) nie ma zastosowania, wszelkie istotne zdarzenia, takie jak:
- (i) istotne naruszenie obowiązków określonych w dokumentach przekazanych zgodnie z lit. b), w tym wszelkie środki naprawcze, zwolnienia lub zezwolenia zastosowane w następstwie takiego naruszenia;
 - (ii) zmiana cech strukturalnych, która może mieć istotny wpływ na wyniki sekurytyzacji;
 - (iii) istotna zmiana charakterystyki ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych, która może mieć istotny wpływ na wyniki sekurytyzacji;
 - (iv) w przypadku sekurytyzacji STS – jeżeli sekurytyzacja przestaje spełniać wymogi STS lub jeżeli właściwe organy zastosowały środki naprawcze lub administracyjne;
 - (v) wszelkie istotne zmiany w dokumentach transakcji.

W przypadku ABCP informacje opisane w lit. a), lit. c) ppkt (ii) oraz lit. e) ppkt (i) udostępnia się w formie zbiorczej posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych i – na żądanie – potencjalnym inwestorom. Dane na poziomie kredytu udostępnia się jednostce sponsorującej i – na żądanie – właściwym organom.

Informacje opisane w lit. b), c) i d) udostępnia się **przed wycena**[...].

Informacje opisane w lit. a) i e) udostępnia się w tym samym momencie co kwartał, najpóźniej jeden miesiąc po terminie wymagalności płatności odsetek lub – w przypadku transakcji ABCP – najpóźniej jeden miesiąc po zakończeniu okresu objętego sprawozdaniem.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 596/2014 informacje opisane w lit. f) i g) udostępnia się niezwłocznie.

Stosując przepisy niniejszego ustępu, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji przestrzegają przepisów prawa krajowego i unijnego regulujących ochronę poufności informacji i przetwarzania danych osobowych, tak by uniknąć potencjalnych naruszeń takich przepisów, jak również wszelkich zobowiązań w zakresie poufności odnoszących się do informacji o kliencie, pierwotnym kredytodawcy lub dłużniku, chyba że takie informacje poufne mają formę anonimową lub zagregowaną. W szczególności w odniesieniu do informacji, o których mowa w lit. b), jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE mogą przedstawić **streszczenie** [...] odnośnej dokumentacji. Właściwe organy, o których mowa w art. 15, mają możliwość zwracania się o udzielenie im takich informacji poufnych w celu spełnienia ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie wypełniać wymogi informacyjne zgodnie z ust. 1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE zapewniają, by informacje były bezpłatnie, terminowo i w klarowny sposób udostępniane posiadaczowi pozycji sekurytyzacyjnej, właściwym organom i – na żądanie – potencjalnym inwestorom. Jednostka wyznaczona do wypełniania wymogów określonych w ust. 1 udostępnia te informacje za pomocą strony internetowej, która może być chroniona hasłem, oraz:
 - a) opracowuje dobrze funkcjonujący system kontroli jakości danych;
 - b) przestrzega odpowiednich standardów zarządzania oraz zapewnia utrzymanie i działanie odpowiedniej struktury organizacyjnej w celu zapewnienia ciągłości oraz prawidłowego funkcjonowania;
 - c) ustanawia odpowiednie systemy, mechanizmy kontroli i procedury w celu zapewnienia, by strona internetowa mogła spełniać swoją funkcję w sposób wiarygodny i bezpieczny oraz w celu identyfikowania źródeł ryzyka operacyjnego;
 - d) opracowuje systemy w celu zapewnienia ochrony i integralności otrzymanych informacji oraz szybkiej rejestracji informacji;

- e) zapewnia, by informacje były dostępne przez co najmniej 5 lat od upływu terminu zapadalności sekurytyzacji.

Jednostka wyznaczona do wypełniania wymogów określonych w ust. 1 i strona internetowa, na której udostępniane są informacje, wskazywane są w ostatecznych dokumentach ofertowych lub w prospekcie emisyjnym sekurytyzacji.

3. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
 - a) informacje, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE muszą przekazywać w celu wypełnienia swoich obowiązków określonych w ust. 1 lit. a) i e), oraz sposób ich prezentacji za pomocą ujednoliconych szablonów, z uwzględnieniem tego, czy informacje są użyteczne dla posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, czy pozycja sekurytyzacyjna ma charakter krótkoterminowy oraz – w przypadku transakcji ABCP – czy jest ona w pełni wspierana przez jednostkę sponsorującą;
 - b) wymogi, które musi spełniać strona internetowa, o której mowa w ust. 2, zawierająca informacje udostępniane posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych i właściwym organom, w szczególności w odniesieniu do:
 - struktury zarządzania stroną internetową i zasad dostępu do informacji;
 - procedur wewnętrznych zapewniających prawidłowe funkcjonowanie, sprawność operacyjną i integralność strony internetowej oraz przechowywanych na niej informacji;
 - stosowanych procedur zapewnienia jakości i rzetelności informacji.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 5a

Kryteria udzielania kredytu

- 1.** Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy stosują do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria udzielania kredytu, jakie stosują do ekspozycji niesekurytyzowanych. W tym celu stosowane są te same jasno określone procedury zatwierdzania oraz, w stosownych przypadkach, zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy posiadają skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procedur, zapewniające, by kredytów udzielano na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika, z odpowiednim uwzględnieniem czynników istotnych do celów upewnienia się, że dłużnik ma szansę dotrzymać swoich zobowiązań wynikających z umowy kredytowej.
- 2.** Jeżeli jednostka inicjująca kupuje na własny rachunek ekspozycje osoby trzeciej, a następnie poddaje je sekurytyzacji, jednostka taka **upewnia się** [...], że podmiot, który był bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania poddawane sekurytyzacji, spełnia wymogi zgodnie z akapitem pierwszym.

Rozdział 3

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja

Artykuł 6

Użycie oznaczenia „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”

Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja” lub oznaczenia, które odnosi się bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, w stosunku do swojej sekurytyzacji tylko wówczas, gdy:

- a) dana sekurytyzacja spełnia wszystkie wymogi sekcji 1 lub sekcji 2 niniejszego rozdziału oraz gdy dokonały one zgłoszenia do ESMA zgodnie z art. 14 ust. 1; oraz
- b) odnośna sekurytyzacja [...] **jest** ujęta w wykazie, o którym mowa w art. 14 ust. 4.

Jeżeli spełniono warunki określone w lit. a) i b), daną sekurytyzację uznaje się za STS.

Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE zaangażowane w sekurytyzację uznaną za STS mają siedzibę w Unii.

SEKCJA 1

WYMOGI DOTYCZĄCE SEKURYTYZACJI STS NIEOBJĘTEJ ABCP

Artykuł 7

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja

Sekurytyzacje, z wyjątkiem transakcji ABCP, spełniające wymogi zawarte w art. 8, 9 i 10 uznaje się za sekurytyzacje STS. [...]

Artykuł 8

Wymogi dotyczące prostoty

1. Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub innej osoby trzeciej. [...] Prawo to nie **podlega** rygorystycznym przepisom dotyczącym wycofania w przypadku niewypłacalności sprzedawcy, **które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy, ani przepisom, na mocy których SSPE może zapobiec takiemu unieważnieniu wyłącznie, jeżeli będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży. Rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania nie są przepisy dotyczące wycofania zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku niezgodnych z prawem przeniesień, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.**

W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane w co najmniej dwóch krokach pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:

- a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;
- b) niewypłacalność sprzedawcy; oraz
- c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.

2. Ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie mogą być obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.
3. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub przezeń scedowane na SSPE spełniają jednoznaczne, wcześniej określone i jasno udokumentowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, co do zasady nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione do SSPE po zamknięciu transakcji spełniają kryteria kwalifikowalności nie mniej rygorystyczne niż kryteria stosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.

4. Sekurytyzacja jest zabezpieczona pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów; są to np.: pule kredytów na nieruchomości mieszkalne, pule kredytów dla przedsiębiorstw, leasing i instrumenty kredytowe dla przedsiębiorstw należących do tej samej kategorii na finansowanie wydatków kapitałowych lub działalności gospodarczej, pule kredytów samochodowych i leasingu samochodów dla kredytobiorców lub leasingobiorców [...] i pule instrumentów kredytowych dla osób fizycznych, przeznaczone na cele konsumpcyjne osobiste, rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych. Jedna pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów. Ekspozycje bazowe są umownie prawnymi, ważnymi, wiążącymi i egzekwowalnymi zobowiązaniami z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników i, w stosownych przypadkach, gwarantów. Ekspozycje bazowe mają określone strumienie płatności okresowych związane z najmem, kwotą główną, odsetkami lub innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów wspierających takie płatności. Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych [...] zdefiniowanych w **art. 4 ust. 1 pkt 44** dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE, **innych niż obligacje korporacyjne, pod warunkiem że nie są one notowane w systemie obrotu.**

5. Ekspozycje bazowe nie obejmują żadnej pozycji sekurytyzacyjnej.

6. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca zastosowali w momencie inicjowania względem podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje żadnych kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji.

Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy spełnia, w stosownych przypadkach, wymogi określone w art. 18 ust. 1–4, ust. 5 lit. a) oraz ust. 6 dyrektywy 2014/17/UE lub art. 8 dyrektywy 2008/48/WE lub, w stosownych przypadkach, równoważne wymogi w państwach trzecich.

Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą mieć doświadczenie w inicjowaniu ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją. Żadne zmiany w politykach lub kryteriach udzielania kredytu nie mogą prowadzić do istotnego pogorszenia standardów zawierania umów kredytowych. Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w nich wprowadzane są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom.

7. Ekspozycje bazowe, w momencie przeniesienia lub cesji na SSPE, nie obejmują ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:
- a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub uznał roszczenia ich wierzycieli z tytułu szkód materialnych wskutek nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:
 - (i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od daty restrukturyzacji, która musi przypadać co najmniej jeden rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz
 - (ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) i lit. e) ppkt (i) jednoznacznie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także wyniki tych ekspozycji od daty restrukturyzacji;

- b) byli, w momencie inicjowania i w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze osób o negatywnej historii kredytowej lub innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy;
 - c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacznie wyższe niż w przypadku podobnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.
8. Do momentu przeniesienia ekspozycji dłużnicy dokonali co najmniej jednej płatności, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych kredytami w rachunkach bieżących, należnościami z tytułu kart kredytowych, należnościami z tytułu dostaw i usług oraz pożyczkami na finansowanie zapasów lub z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie.
9. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie zależy w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie uniemożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

Artykuł 9

Wymogi dotyczące standaryzacji

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca spełniają wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4.
2. Niedopasowanie stopy procentowej i niedopasowanie walutowe powstające na poziomie transakcji są odpowiednio minimalizowane, a wszelkie środki podjęte w tym celu są ujawniane. SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych, o ile ich celem nie jest zabezpieczenie ryzyka walutowego lub ryzyka stopy procentowej. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.
3. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach sekurytyzowanych aktywów i zobowiązań muszą się opierać na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych.
4. Jeżeli doręczono zawiadomienie o wszczęciu egzekucji lub zawiadomienie o przyspieszeniu spłaty:
 - a) SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki, które pozwolą uniknąć pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;

- b) inwestorzy otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych, w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej. Uprzywilejowanie pozycji sekurytyzacyjnych nie zmienia się wraz z ich spłatą; oraz
- c) nie stosuje się przepisów wymagających automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.

Transakcje, które obejmują niesekwencyjną kolejność płatności, zawierają czynniki uruchamiające związane z wynikami ekspozycji bazowych, powodujące powrót do sekwencyjnej kolejności płatności według uprzywilejowania. Takie czynniki uruchamiające związane z wynikami obejmują co najmniej pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych poniżej uprzednio ustalonego progu.

5. W dokumentacji transakcji określa się odpowiednie zdarzenia uruchamiające przedterminową spłatę lub czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, w przypadku gdy sekurytyzacja jest sekurytyzacją odnawialną, w tym co najmniej:
- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
 - b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki inicjującej lub jednostki obsługującej;

- c) spadek wartości ekspozycji bazowych posiadanych przez SSPE poniżej uprzednio ustalonego progu (zdarzenie uruchamiające przedterminową spłatę);
- d) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych o uprzednio ustalonej jakości kredytowej (czynnik wywołujący zakończenie okresu odnawialności).

6. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

- a) zobowiązania umowne, obowiązki i odpowiedzialność jednostki obsługującej i, w stosownych przypadkach, innych dostawców usług pomocniczych oraz powiernika;
- b) procedury i obowiązki niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi; może to obejmować klauzulę zastąpienia, która w przypadku niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności umożliwia zastąpienie jednostki obsługującej w umowie obsługi;
- c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych, dostawców płynności oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania lub ich niewypłacalności.

6a. Jednostka obsługująca musi mieć doświadczenie w obsłudze ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, i musi mieć dobrze udokumentowane zasady, procedury i kontrole zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

7. W dokumentacji transakcji wyraźnie określa się definicje, środki naprawcze i działania dotyczące wyników ekspozycji bazowych. W dokumentacji transakcji wyraźnie określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Wszelkie zmiany w kolejności płatności zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom.

8. Dokumentacja transakcji zawiera jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów; prawa głosu są jasno określone i przydzielone obligatariuszom; wyraźnie wskazane są również obowiązki powiernika i innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów.

Artykuł 10

Wymogi dotyczące przejrzystości

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE zapewniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dostęp do danych dotyczących statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji sekurytyzowanych. Dane te obejmują okres nie krótszy niż pięć lat. Źródła danych i podstawa twierdzenia o podobieństwie podlegają ujawnieniu.
2. Przed emisją papierów wartościowych wynikającą z sekurytyzacji próba ekspozycji bazowych podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez stosowną i niezależną stronę, taką jak biegły rewident zgodnie z definicją w dyrektywie 2006/43/WE, i obejmującej sprawdzenie, czy dane ujawnione w odniesieniu do ekspozycji bazowych są prawidłowe, przy czym poziom ufności wynosi 95 %.
3. Jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca przed wyceną sekurytyzacji dostarczają lub udostępniają potencjalnym inwestorom model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań, zaś po wycenie dostarczają taki model inwestorom na bieżąco, a potencjalnym inwestorom na żądanie.
4. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE przestrzegają przepisów art. 5 niniejszego rozporządzenia. Wszystkie informacje dotyczące ekspozycji bazowych przeniesionych lub scedowanych na rzecz SSPE udostępniają potencjalnym inwestorom przed wyceną **na ich żądanie**. Informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b)–**d**[...] niniejszego rozporządzenia są przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE udostępniane przed wyceną co najmniej w formie projektu lub w pierwotnej formie. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE udostępniają inwestorom ostateczną dokumentację nie później niż 15 dni po zamknięciu transakcji.

SEKCJA 2

WYMOGI DOTYCZĄCE SEKURYTYZACJI STS W RAMACH ABCP

Artykuł 11

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja ABCP

Transakcję ABCP uznaje się za STS, gdy spełnia ona wymogi na poziomie transakcji zawarte w art. 12.

Program ABCP uznaje się za STS, gdy spełnia on wymogi zawarte w art. 13, a jednostka sponsorująca programu ABCP spełnia wymogi określone w art. 12a.

Do celów niniejszej sekcji „sprzedawca” oznacza „jednostkę inicjującą” lub „pierwotnego kredytodawcę”.

Artykuł 12

Wymogi na poziomie transakcji

1. Transakcja w ramach programu ABCP musi spełniać wymogi określone w niniejszym artykule, aby być uznaną za STS.

- 1a. Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub innej osoby trzeciej. [...] Prawo to nie **podlega** rygorystycznym przepisom dotyczącym wycofania w przypadku niewypłacalności sprzedawcy, **które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy, ani przepisom, na mocy których SSPE może zapobiec takiemu unieważnieniu wyłącznie, jeżeli będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży. Rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania nie są przepisy dotyczące wycofania zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku niezgodnych z prawem przeniesień, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.**

W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane w co najmniej dwóch krokach pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:

- a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;
 - b) niewypłacalność sprzedawcy; oraz
 - c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.
- 1b. Ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie mogą być obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.

- 1c. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub przezeń scedowane na SSPE spełniają jednoznaczne, wcześniej określone i jasno udokumentowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, co do zasady nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione do SSPE po zamknięciu transakcji spełniają kryteria kwalifikowalności nie mniej rygorystyczne niż kryteria stosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.
- 1d. Ekspozycje bazowe nie obejmują żadnej pozycji sekurytyzacyjnej.
- 1e. Ekspozycje bazowe, w momencie przeniesienia na SSPE, nie obejmują ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:
- a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub uznał roszczenia ich wierzycieli z tytułu szkód materialnych wskutek nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:
 - (i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od daty restrukturyzacji, która musi przypadać co najmniej jeden rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz
 - (ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) i lit. e) ppkt (i) jednoznacznie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także wyniki tych ekspozycji od daty restrukturyzacji;

- b) byli, w momencie inicjowania i w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze osób o negatywnej historii kredytowej lub innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy;
 - c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacznie wyższe niż w przypadku podobnych ekspozycji utrzymywanych/posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.
- 1f. Do momentu przeniesienia ekspozycji dłużnicy dokonali co najmniej jednej płatności, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych kredytami w rachunkach bieżących, należnościami z tytułu kart kredytowych, należnościami z tytułu dostaw i usług oraz pożyczkami na finansowanie zapasów lub z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie.
- 1g. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie zależy w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie uniemożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.
- 1h. Niedopasowanie stopy procentowej i niedopasowanie walutowe powstające na poziomie transakcji są odpowiednio minimalizowane. SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych, o ile ich celem nie jest zabezpieczenie ryzyka walutowego lub ryzyka stopy procentowej. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.
- 1i. W dokumentacji transakcji wyraźnie określa się definicje, środki naprawcze i działania dotyczące wyników ekspozycji bazowych. W dokumentacji transakcji wyraźnie określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Wszelkie zmiany w kolejności płatności zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom.

- 1j. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE zapewniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dostęp do danych dotyczących statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji sekurytyzowanych. Jeżeli jednostka sponsorująca nie ma dostępu do takich danych, uzyskuje ona od sprzedawcy dostęp do danych na zasadzie statycznej lub dynamicznej, historycznych wyników, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji sekurytyzowanych. Dane te obejmują okres nie krótszy niż pięć lat, z wyjątkiem należności z tytułu dostaw i usług oraz innych należności krótkoterminowych, dla których taki okres obserwacji historycznej wynosi nie mniej niż trzy lata. Źródła danych i podstawa twierdzenia o podobieństwie podlegają ujawnieniu.
2. Transakcje w ramach program ABCP są zabezpieczone pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów; są to np.: pule należności z tytułu dostaw i usług, pule kredytów dla przedsiębiorstw, leasing i instrumenty kredytowe dla przedsiębiorstw należących do tej samej kategorii na finansowanie wydatków kapitałowych lub działalności gospodarczej, pule kredytów samochodowych i leasingu samochodów dla kredytobiorców lub leasingobiorców lub kredyty i pule instrumentów kredytowych dla osób fizycznych, przeznaczone na cele konsumpcyjne osobiste, rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych. Jedna pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów.

Pula ekspozycji bazowych ma pozostały średni ważony okres trwania nie dłuższy niż jeden rok, a rezydualny termin zapadalności żadnej z ekspozycji bazowych nie przekracza trzech lat, z wyjątkiem pul kredytów samochodowych, umów leasingu samochodów i transakcji leasingu sprzętu, których pozostały średni ważony okres trwania jest nie dłuższy niż **trzy i pół roku**[...], a rezydualny termin zapadalności żadnej z ekspozycji bazowych nie przekracza [...] **sześciu** lat.

Ekspozycje bazowe nie obejmują kredytów hipotecznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi ani w pełni gwarantowanych kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w art. 129 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ekspozycje bazowe obejmują umownie wiążące i egzekwowalne zobowiązania z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników, o określonych strumieniach płatności związanych z najmem, kwotą główną, odsetkami lub innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów uzasadniających takie płatności. Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych [...] zdefiniowanych w **art. 4 ust. 1 pkt 44** dyrektywy 2014/65/UE, **innych niż obligacje korporacyjne, pod warunkiem że nie są one notowane w systemie obrotu.**

3. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach aktywów i zobowiązań transakcji ABCP muszą się opierać na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych. Płatności z tytułu zobowiązań dotyczących transakcji ABCP mogą obejmować stopy procentowe odzwierciedlające koszt środków pieniężnych programu ABCP.
4. W wyniku niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub po wystąpieniu zdarzenia powodującego przyspieszenie spłaty, SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji. Inwestorzy posiadający pozycję sekurytyzacyjną otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki, które pozwolą uniknąć pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych. Nie stosuje się przepisów wymagających automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.
5. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności sprzedawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie sprzedawca stosuje do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Istotne zmiany w standardach zawierania umów kredytowych są bez zbędnej zwłoki ujawniane jednostce sponsorującej i innym stronom bezpośrednio posiadającym ekspozycję z tytułu transakcji ABCP. Sprzedawca musi mieć doświadczenie w inicjowaniu ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

6. Jeżeli transakcja ABCP jest sekurytyzacją odnawialną, w dokumentacji transakcji określa się czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, obejmujące co najmniej:
- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
 - b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do sprzedawcy lub jednostki obsługującej.
7. W dokumentacji transakcji jasno określa się:
- a) zobowiązania umowne, obowiązki i odpowiedzialność jednostki sponsorującej, jednostki obsługującej i, w stosownych przypadkach, powiernika i innych dostawców usług pomocniczych;
 - b) procedury i obowiązki niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;
 - c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności lub innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach;
 - d) w jaki sposób jednostka sponsorująca spełnia wymogi zawarte w art. 12a ust. 3.

Artykuł 12a

Jednostka sponsorująca programu ABCP

1. Jednostka sponsorująca w ramach programu ABCP jest instytucją kredytową nadzorowaną na podstawie dyrektywy 2013/36/UE.
2. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest dostawcą instrumentu wsparcia płynności i wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie programu ABCP, obejmując takim wsparciem wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe oraz wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, jak również wszelkie inne koszty transakcji i koszty dotyczące całego programu. Jednostka sponsorująca ujawnia inwestorom opis wsparcia udzielanego na poziomie transakcji, łącznie z opisem dostarczonych instrumentów wsparcia płynności.
3. Przed przyjęciem ekspozycji z tytułu transakcji ABCP [...] jednostka sponsorująca programu ABCP upewnia się, że sprzedawca udziela wszystkich swoich kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiada skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procedur. Jednostka sponsorująca przeprowadza własną analizę due diligence i upewnia się, że sprzedawca spełnia należyte standardy zawierania umów kredytowych, że jego zdolności obsługi aktywów oraz procesów ściągania należności spełniają wymogi określone w art. 259 ust. 3 lit. i)–m) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub równoważne wymogi w państwach trzecich. Zasady, procedury i kontrole zarządzania ryzykiem są dobrze udokumentowane i stosowane są skuteczne systemy.
4. Sprzedawca, na poziomie transakcji, lub jednostka sponsorująca, na poziomie programu ABCP, spełniają wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4.

5. Art. 5 stosuje się do programów ABCP. Jednostka sponsorująca programu ABCP odpowiada za przestrzeganie art. 5 oraz:
- a) udostępnia inwestorom wszystkie zbiorcze informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a), przy założeniu aktualizowania tych informacji raz na kwartał;
 - b) udostępnia informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b)–e) niniejszego rozporządzenia [...].
6. W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem, taki instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, a zapadające papiery wartościowe spłacone.

Artykuł 13

Wymogi na poziomie programu

1. Wszystkie transakcje w ramach programu ABCP spełniają wymogi art. 12 ust. 1a, 1b, 1c, 1d, 1h, 1i, 1j, 3, 4, 5, 6 i 7.

W każdym momencie co najmniej [...] **95** % zbiorczej kwoty **ekspozycji, które sa ekspozycjami bazowymi** [...] transakcji w ramach programu ABCP i **które sa finansowane z programu**, spełnia wymogi określone w art. 12 ust. 1e, 1f, 1g i 2.

Do celów akapitu drugiego próbka ekspozycji bazowych regularnie podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez stosowną i niezależną stronę, taką jak biegły rewident zdefiniowany w dyrektywie 2006/43/WE, przy czym poziom ufności wynosi 95 %.

- 1a. Pozostały średni ważony okres trwania ekspozycji bazowych programu ABCP nie jest dłuższy niż dwa lata.
2. *skreślono*
- 2a. Program ABCP jest w pełni wspierany przez jednostkę sponsorującą zgodnie z art. 12a ust. 2.
3. Program ABCP nie obejmuje żadnej resekurytyzacji, a wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia drugiej warstwy transz na poziomie programu.
4. *skreślono*
5. Papiery wartościowe wyemitowane w ramach programu ABCP nie zawierają opcji kupna, klauzuli rozszerzenia ani innych klauzul – według uznania jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE – mających wpływ na ostateczny termin zapadalności tych papierów.

6. Niedopasowanie stopy procentowej i niedopasowanie walutowe powstające na poziomie programu ABCP są odpowiednio minimalizowane, a wszelkie środki podjęte w tym celu są ujawniane. Instrumenty pochodne są stosowane na poziomie programu wyłącznie do celów zabezpieczenia ryzyka walutowego i ryzyka stopy procentowej. Takie instrumenty pochodne są dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.
7. W dokumentacji związanej z programem ABCP określa się jasno:
- a) w stosownych przypadkach, obowiązki powiernika oraz innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów;
 - b) postanowienia ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy jednostką sponsorującą a posiadaczami pozycji sekurytyzacyjnych;
 - c) zobowiązania umowne, obowiązki i odpowiedzialność jednostki sponsorującej, która ma doświadczenie w zawieraniu umów o kredyt, i w stosownych przypadkach, powiernika i innych dostawców usług pomocniczych;
 - d) procedury i obowiązki niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;
 - e) postanowienia dotyczące zastąpienia kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, na poziomie programu ABCP w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności lub innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach;
 - f) że w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń, niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności jednostki sponsorującej przewidziane są środki naprawcze w celu osiągnięcia, stosownie do sytuacji, zabezpieczenia zobowiązań finansowych lub zastąpienia dostawcy instrumentu wsparcia płynności.
- 7a. Jednostka obsługująca musi mieć doświadczenie w obsłudze ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, i musi mieć dobrze udokumentowane zasady, procedury i kontrole zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.
8. *skreślono*

SEKCJA 3

Zgłoszenie STS

Artykuł 14

Wymogi w sprawie zgłoszenia STS i strona internetowa ESMA

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE wspólnie zgłaszają ESMA – za pomocą szablonu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu – że sekurytyzacja spełnia wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 („zgłoszenie STS”). Zgłoszenie STS obejmuje wyjaśnienie przedstawione przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE dotyczące sposobu spełnienia każdego z kryteriów STS określonych w art. 8–10 lub w art. 12 i 13. ESMA publikuje zgłoszenie STS na swojej urzędowej stronie internetowej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE informują również swoje właściwe organy oraz wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie pierwszym punktem kontaktowym dla inwestorów i właściwych organów.
 - 1a. Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE korzystają z usług osoby trzeciej upoważnionej na mocy art. 14a do oceny zgodności danej sekurytyzacji z art. 7–10 lub art. 11–13, zgłoszenie STS obejmuje oświadczenie stwierdzające, że zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez tę upoważnioną osobę trzecią. Zgłoszenie zawiera imię i nazwisko/nazwę upoważnionej osoby trzeciej, jej miejsce prowadzenia działalności oraz nazwę właściwego organu, który ją upoważnił.

2. Jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt (1) i (2) rozporządzenia nr 575/2013 mającymi siedzibę w Unii, zgłoszeniu na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu towarzyszą następujące elementy:
 - a) potwierdzenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, że udzielanie przez nich kredytów odbywa się na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają oni skuteczne systemy w celu stosowania tych procedur zgodnie z art. 5a niniejszego rozporządzenia;
 - b) potwierdzenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy co do tego, czy elementy wymienione w lit. a) podlegają nadzorowi.
3. Jeżeli sekurytyzacja nie spełnia już wymogów art. 7–10 albo art. 11–13, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE niezwłocznie zgłaszają to ESMA i swojemu właściwemu organowi.
4. ESMA prowadzi na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz wszystkich sekurytyzacji, w odniesieniu do których jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE zgłosiły, że **dana sekurytyzacja**[...] spełnia wymogi art. 7–10 lub art. 11–13. ESMA aktualizuje ten wykaz, gdy konkretne sekurytyzacje nie są już uznawane za sekurytyzacje STS w wyniku decyzji właściwych organów lub zgłoszenia jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE. Jeżeli właściwy organ nałożył sankcje administracyjne zgodnie z art. 17, niezwłocznie zgłasza ten fakt do ESMA. ESMA niezwłocznie zaznacza w wykazie, że w odniesieniu do danej sekurytyzacji właściwy organ nałożył sankcje administracyjne.

5. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu, w jakim przedstawia się informacje, o których mowa w ust. 1, oraz dostarcza taki format w postaci ujednoliconych szablonów.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 14a

Sprawdzenie zgodności STS przez osobę trzecią

1. Osoba trzecia, o której mowa w art. 14 ust. 1a, jest upoważniona **przez** właściwy organ do oceny zgodności sekurytyzacji z kryteriami STS określonymi w art. 7–10 lub art. 11–13. Właściwy organ udziela upoważnienia, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) osoba trzecia pobiera wyłącznie niedyskryminacyjne i oparte na kosztach opłaty od jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub SSPE zaangażowanych w sekurytyzację, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej, bez różnicowania opłat w zależności od wyników swojej oceny lub w powiązaniu z tymi wynikami;
 - b) osoba trzecia nie może być **ani**[...] podmiotem objętym regulacją zdefiniowanym w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2002/87/WE, **ani agencją ratingową zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009**, a wyniki innych rodzajów działalności danej osoby trzeciej nie mogą narażać na szwank niezależności ani etyczności jej oceny;
 - ba) osoba trzecia nie świadczy w żadnej postaci usług doradczych, usług z zakresu audytu lub równoważnych usług na rzecz jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej ani SSPE zaangażowanych w sekurytyzację, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej;
 - c) członkowie organu zarządzającego osoby trzeciej mają kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie odpowiednie do zadania wykonywanego przez osobę trzecią, są osobami uczciwymi i cieszącymi się nieposzlakowaną opinią;

- d) niezależni dyrektorzy stanowią co najmniej jedną trzecią składu organu zarządzającego osoby trzeciej, przy czym są to co najmniej dwie osoby;
- e) osoba trzecia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zapewnienia, by na sprawdzenie zgodności STS nie miały wpływu żadne istniejące lub potencjalne konflikty interesów lub relacje biznesowe, w których uczestniczy dana osoba trzecia, jej wspólnicy lub członkowie, kierownictwo, pracownicy ani żadne inne osoby fizyczne, z których usług korzysta osoba trzecia lub których usługi kontroluje. W tym celu osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, wprowadza i dokumentuje skuteczny system kontroli wewnętrznej regulujący realizację strategii i procedur mających na celu wskazywanie potencjalnych konfliktów interesów oraz zapobieganie im. Wskazane potencjalne lub istniejące konflikty interesów są bezzwłocznie eliminowane lub minimalizowane oraz ujawniane. Osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, wprowadza i dokumentuje adekwatne procedury i procesy w celu zapewnienia niezależności oceny zgodności STS. Osoba trzecia okresowo monitoruje te strategie i procedury, aby ocenić ich skuteczność i konieczność ich aktualizacji; oraz
- f) osoba trzecia może wykazać, że ma właściwe operacyjne środki ochronne i wewnętrzne procesy, które umożliwiają jej ocenę zgodności STS.

Właściwy organ cofa upoważnienie, jeżeli **uzna, że**[...] osoba trzecia **zasadniczo nie spełnia**[...] powyższych warunków.

- 1a. Osoba trzecia upoważniona zgodnie z ust. 1 bezzwłocznie powiadamia swój właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach w informacjach przekazanych na podstawie tego ustępu lub o wszelkich innych zmianach, co do których można racjonalnie przyjąć, że wpływają na ocenę przeprowadzaną przez ten właściwy organ.

2. Właściwy organ może pobierać od osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, oparte na kosztach opłaty, aby pokryć niezbędne wydatki związane z oceną wniosków o upoważnienie oraz z późniejszym monitorowaniem spełnienia warunków określonych w ust. 1.
3. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, jakie należy przedstawiać właściwym organom we wniosku o upoważnienie osoby trzeciej, zgodnie z ust. 1.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział 4

Nadzór

Artykuł 15

Wyznaczanie właściwych organów

1. Zgodność z wymogami określonymi w art. 3 niniejszego rozporządzenia jest nadzorowana przez następujące właściwe organy zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy odpowiednich aktów prawnych:
 - a) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 13 ust. 10 dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) w przypadku zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 44 dyrektywy 2011/61/UE;
 - c) w przypadku UCITS i spółek zarządzających UCITS – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE;
 - d) w przypadku instytucji pracowniczych programów emerytalnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 6 lit. g) dyrektywy 2003/41/WE;
 - e) w przypadku instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/WE.

2. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami sponsorującymi zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE nadzorują przestrzeganie przez jednostki sponsorujące obowiązków określonych w art. 4, 5 i 5a niniejszego rozporządzenia.
3. W przypadku gdy jednostki inicjujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE są podmiotami nadzorowanymi zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2009/138/WE, dyrektywą 2003/41/WE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2009/65/WE, odpowiednie właściwe organy wyznaczone zgodnie z tymi aktami prawnymi nadzorują przestrzeganie obowiązków określonych w art. 4, 5 i 5a niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku jednostek inicjujących, pierwotnych kredytodawców i SSPE z **siedzibą w Unii i** nieobjętych unijnymi aktami ustawodawczymi, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ w celu nadzorowania przestrzegania art. 4, 5 i 5a. Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na mocy niniejszego ustępu do dnia [*jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*]. **Obowiązek ten nie ma zastosowania do przedsiębiorstw sprzedających ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego.**
- 4a. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ w celu nadzorowania przestrzegania przepisów art. 6–14 **przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE** oraz przepisów **art. 14a przez osoby trzecie**. Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na mocy niniejszego ustępu do dnia [*jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*].
- 4b. Ust. 4a niniejszego artykułu nie ma zastosowania do przedsiębiorstw sprzedających [...] **ekspozycje** w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego. W takim przypadku jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca upewniają się, że przedsiębiorstwa te wywiązują się ze stosownych obowiązków określonych w art. 6–14.
5. ESMA publikuje i regularnie aktualizuje na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz właściwych organów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 16

Uprawnienia właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ, wyznaczony zgodnie z art. 15 ust. 1–4a, posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji niezbędne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwy organ [...] **nakłada wymóg** regularnego dokonywania przeglądu zasad, procesów i mechanizmów wdrażanych przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, SSPE i pierwotnych kredytodawców w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

W odniesieniu do wszystkich sekurytyzacji przegląd na podstawie akapitu pierwszego obejmuje w szczególności procesy i mechanizmy służące prawidłowemu mierzeniu i stałemu utrzymywaniu istotnego udziału gospodarczego netto, gromadzenie i terminowe ujawnianie wszystkich informacji udostępnianych zgodnie z art. 5, a także kryteria udzielania kredytu zgodnie z art. 5a.

W odniesieniu do sekurytyzacji STS, które nie są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP, przegląd na podstawie akapitu pierwszego dodatkowo obejmuje w szczególności procesy i mechanizmy służące zapewnieniu przestrzegania art. 8 ust. 3–8, art. 9 ust. 6 i art. 10.

W odniesieniu do sekurytyzacji STS, które są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP, przegląd na podstawie akapitu pierwszego dodatkowo obejmuje w szczególności procesy i mechanizmy służące zapewnieniu w odniesieniu do transakcji ABCP przestrzegania wymogów art. 12, a w odniesieniu do programów ABCP – wymogów zgodnie z art. 13 ust. 7 i 8.

3. Właściwe organy nakładają wymóg, aby ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji, były oceniane i uwzględniane za pomocą odpowiednich polityk i procedur jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, SSPE i pierwotnych kredytodawców.

Artykuł 17

Sankcje administracyjne i środki naprawcze

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych na podstawie art. 19 państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające odpowiednie sankcje administracyjne i środki naprawcze mające zastosowanie co najmniej w sytuacjach, gdy:
 - a) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 4;
 - b) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE nie spełnili wymogów określonych w art. 5;
 - ba) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca [...] **lub** SSPE nie spełnili wymogów określonych w art. 6;
 - bb) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 5a;
 - c) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE nie spełnili wymogów określonych w art. 7–10 lub art. 11–13;
 - d) jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 14 ust. 2;
 - e) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE nie spełnili wymogów określonych w art. 14 ust. 3;
 - f) osoba trzecia upoważniona na podstawie art. 14a nie powiadomiła o istotnych zmianach w informacjach przekazanych na podstawie art. 14a ust. 1 lub o wszelkich innych zmianach, co do których można racjonalnie przyjąć, że wpływają na ocenę przeprowadzaną przez ten właściwy organ.

Państwa członkowskie zapewniają także skuteczne wdrażanie sankcji administracyjnych lub środków naprawczych.

Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie przyznają właściwym organom uprawnienia do stosowania co najmniej następujących sankcji i środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1:
- a) publiczne oświadczenie, w którym wskazuje się tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 22;
 - b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
 - c) tymczasowy zakaz wobec każdego członka organu zarządzającego jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE lub każdej innej osoby fizycznej, które uznano za odpowiedzialne za naruszenie, dotyczący sprawowania funkcji zarządzających w takich przedsiębiorstwach;
 - d) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 lit. ba) lub c) niniejszego artykułu – tymczasowy zakaz wobec jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej i SSPE dotyczący zgłaszania na mocy art. 14 ust. 1, że sekurytyzacja spełnia wymogi określone w art. 7–10 lub art. 11–13;
 - e) w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na *[dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*;

- f) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub do 10 % całkowitego rocznego obrotu netto danej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót oznacza całkowity roczny obrót lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z właściwymi aktami prawnymi o rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;
- g) maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty takich korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. e) i f);
- h) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu – tymczasowe cofnięcie wobec osoby trzeciej upoważnienia, o którym mowa w art. 14a, do sprawdzania zgodności sekurytyzacji z art. 7–10 lub art. 11–13.
3. Jeżeli przepisy, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie przewidują w przepisach, by właściwe organy miały uprawnienie do stosowania sankcji administracyjnych i środków naprawczych określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w prawie krajowym, wobec członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.
4. Państwa członkowskie zapewniają, by każda decyzja nakładająca sankcje administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwołania.

Artykuł 18

Wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych

1. Właściwe organy wykonują uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych, o których mowa w art. 17, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi:
 - a) bezpośrednio;
 - b) we współpracy z innymi organami;
 - ba) w drodze przekazania uprawnień takim organom, przy czym właściwe organy zachowują odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;
 - c) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.

2. Ustalając rodzaj i poziom sankcji administracyjnych lub środków naprawczych nakładanych na mocy art. 17, właściwe organy biorą pod uwagę wszelkie istotne okoliczności, również zakres, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny, lub jest wynikiem błędu merytorycznego, oraz w stosownych przypadkach:
 - a) istotność, wagę i czas trwania naruszenia;
 - b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;
 - c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub wysokość rocznych dochodów odpowiedzialnej osoby fizycznej;
 - d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można takie korzyści lub straty ustalić;

- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) zakres współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Artykuł 19

Ustanowienie sankcji karnych

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych lub środków naprawczych w odniesieniu do naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego.
2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ustanowić sankcje karne za naruszenie, o którym mowa w art. 17 ust. 1, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współpracy z organami sądowymi, organami ścigania lub organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w przypadku naruszeń, o których mowa w art. 17 ust. 1, i przekazywania tych samych informacji innym właściwym organom, a także ESMA, EUNB i EIOPA w celu wypełnienia ich obowiązku współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Obowiązek powiadomienia

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wykonujących przepisy niniejszego rozdziału, w tym o odpowiednich przepisach prawa karnego, nie później niż do dnia [jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 21

Współpraca między właściwymi organami a Europejskimi Urzędami Nadzoru

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 15, oraz ESMA, EUNB i EIOPA ściśle współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z art. 16–19.
- 1a. Właściwe organy ściśle koordynują swój nadzór w celu wskazywania naruszeń niniejszego rozporządzenia i stosowania wobec nich środków naprawczych, a także w celu opracowywania i promowania najlepszych praktyk, ułatwiania współpracy, wspomaganie konsekwentnej wykładni i zapewniania ocen obejmujących odnośnie jurysdykcje w przypadku ewentualnych sporów.
2. *skreślono*
3. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że doszło do naruszenia **co najmniej jednego z wymogów na podstawie art. 4–14** niniejszego rozporządzenia, lub ma powody, by tak uważać, w wystarczająco szczegółowy sposób informuje o swoich ustaleniach właściwy organ podmiotu lub podmiotów podejrzewanych o takie naruszenie.

4. W przypadku gdy naruszenie, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, dotyczy w szczególności nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia na mocy art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, właściwy organ stwierdzający to naruszenie bezzwłocznie powiadamia o **swoich ustaleniach** właściwy organ **jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na mocy art. 14 ust. 1. Właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na mocy art. 14 ust. 1 informuje z kolei** [...] ESMA, EUNB i EIOPA [...]; **informuje również pozostałe zainteresowane właściwe organy oraz zapewnia koordynację działań z tymi organami zgodnie z ust. 5–5d.**
5. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, właściwy organ **podmiotu podejrzanego o naruszenie** podejmuje w ciągu 15 dni roboczych wszelkie działania niezbędne do zaradzenia wskazanemu naruszeniu i powiadamia o tym pozostałe zainteresowane właściwe organy, w szczególności organy jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej i SSPE oraz właściwe organy posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, o ile są one znane.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, gdy zastosowanie ma ust. 4, właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy ocenia z pozostałymi zainteresowanymi właściwymi organami, w szczególności organami jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej i SSPE oraz właściwymi organami posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, o ile są one znane, jakie działania są niezbędne w odniesieniu do dowolnej z jednostek, która dokonała zgłoszenia zgodnie z art. 14 ust. 1, a właściwe organy tych jednostek podejmują niezbędne działania w ciągu 15 dni roboczych. Właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy zapewnia, by pozostałe zainteresowane właściwe organy zostały bezzwłocznie poinformowane o podjętych środkach.

W przypadku gdy [...] **zainteresowane** właściwe organy uzgodnią, że dane naruszenie związane jest z brakiem przestrzegania art. 6 w dobrej wierze, mogą podjąć decyzję o przyznaniu jednostce inicjującej, jednostce sponsorującej i SSPE okresu nieprzekraczającego 3 miesięcy na zastosowanie środków naprawczych względem wskazanego naruszenia, począwszy od dnia, w którym jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE zostały przez właściwy organ poinformowane o naruszeniu. W tym okresie sekurytyzacja figurująca w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 14 w dalszym ciągu jest uznawana za STS na mocy rozdziału 3 niniejszego rozporządzenia i pozostaje w takim wykazie.

W przypadku gdy co najmniej jeden z zainteresowanych właściwych organów jest zdania, że wobec naruszenia nie zastosowano odpowiednich środków naprawczych w okresie ustalonym w akapicie [...] **trzecim**, zastosowanie ma akapit pierwszy.

- 5a. W przypadku gdy co najmniej jeden z zainteresowanych właściwych organów z innych państw członkowskich nie zgadza się z decyzją na mocy ust. 5, organy takie w ciągu pięciu dni roboczych w wystarczająco szczegółowy sposób powiadamiają o swoich ustaleniach właściwy organ, który podjął działanie na podstawie ust. 5. W tym samym okresie powiadamiają o tym ESMA, EUNB i EIOPA. Właściwy organ, który podjął działanie na podstawie ust. 5, w ciągu dodatkowych 15 dni roboczych należycie uwzględnia takie powiadomienie, łącznie z tym, czy zmienić decyzję podjętą na mocy ust. 5.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, gdy zastosowanie ma ust. 4, jeżeli co najmniej jeden z zainteresowanych właściwych organów z innych państw członkowskich nie zgadza się z decyzją na mocy ust. 5, organy takie w ciągu 5 dni roboczych w wystarczająco szczegółowy sposób powiadamiają o swoich ustaleniach właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy. Właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy bezzwłocznie informuje pozostałe zainteresowane właściwe organy oraz ESMA, EUNB i EIOPA. Właściwy organ, który podjął działanie na podstawie ust. 5, w ciągu dodatkowych 15 dni roboczych należycie uwzględnia takie powiadomienie, łącznie z tym, czy zmienić decyzję podjętą na mocy ust. 5.

- 5b. W przypadku utrzymywania się sporu między właściwymi organami, właściwy organ podmiotu podejrzewanego o naruszenie **oraz pozostałe zainteresowane właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w sprawie środków, jakie należy podjąć.**

W przypadku braku wspólnej decyzji w ciągu 15 dni roboczych właściwy organ podmiotu lub podmiotów podejrzewanych o takie naruszenie, określony w ust. 3, samodzielnie podejmuje decyzję.

W drodze odstępstwa od [...] akapitu **drugiego**, gdy takie naruszenie dotyczy nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd powiadomienia na mocy art. 14 ust. [...]1, w **przypadku braku wspólnej decyzji w ciągu 15 dni roboczych**, zastosowanie ma decyzja wspólnego organu jednostki [...] **wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy zgodnie z** art. 14 ust. 1.

- 5c. W przypadku gdy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nie zgadza się z decyzją podjętą zgodnie z ust. 5b niniejszego artykułu, może on skierować sprawę do ESMA i stosuje się procedurę, o której mowa w art. 19, oraz, w stosownych przypadkach, art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Okres pojednawczy wynoszący jeden miesiąc ma zastosowanie zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia w trakcie okresu pojednawczego, o którym mowa w akapicie drugim, ESMA podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Jeżeli ESMA nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja właściwego organu, o którym mowa w ust. 5b.

- 5d. W trakcie procesu decyzyjnego, o którym mowa w ust. 1–5c niniejszego artykułu, sekurytyzacja figurująca w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 14 w dalszym ciągu jest uznawana za STS na mocy rozdziału 3 i **pozostaje w takim wykazie**.
6. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnego obowiązku współpracy i informacji, które mają być wymieniane na mocy ust. 1, oraz obowiązków w zakresie powiadamiania zgodnie z ust. 3 i 4.

ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[dwanaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]*.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 22

Publikacja informacji o sankcjach administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikowały na swych urzędowych stronach internetowych co najmniej każdą decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnych, od których nie przysługuje odwołanie i które są nakładane w związku z naruszeniem art. 4, 5, 5a lub art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, po poinformowaniu osoby, na którą nałożono sankcję, o takiej decyzji.
2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych sankcjach.
3. Jeżeli, na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku, właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości w przypadku osób prawnych lub tożsamości i danych osobowych w przypadku osób fizycznych byłoby niewspółmierne lub że taka publikacja zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu lub gdy opublikowanie tych informacji wyrządziłoby, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę odnośnej osobie, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy:
 - a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne; albo
 - b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej w formie anonimowej, zgodnie z prawem krajowym; albo

- c) w ogóle nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające, aby zapewnić:
 - (i) by stabilność rynków finansowych nie była zagrożona;
 - (ii) proporcjonalność publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

4. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji w formie anonimowej, opublikowanie stosownych danych może zostać odroczone. Jeżeli właściwy organ publikuje decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej, od której przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego, właściwe organy również niezwłocznie publikują na swoich urzędowych stronach internetowych tego rodzaju informacje i wszelkie późniejsze informacje o wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie orzeczenia sądowe unieważniające poprzednią decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej.
5. Właściwe organy zapewniają, by wszelkie informacje opublikowane zgodnie z ust. 1–4 widniały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Dane osobowe zawarte w publikacji widnieją na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.
6. Właściwe organy informują ESMA o wszelkich nałożonych sankcjach administracyjnych, w tym, w stosownych przypadkach, o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o ich wyniku.
7. ESMA prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach administracyjnych. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie ESMA, EUNB i EIOPA oraz właściwe organy; baza ta jest aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy zgodnie z ust. 6.

Rozdział 5

Zmiany

Artykuł 23

Zmiana w dyrektywie 2009/65/WE

Art. 50a dyrektywy 2009/65/WE otrzymuje brzmienie:

Spółki zarządzające UCITS lub wewnętrznie zarządzane UCITS działają w najlepszym interesie inwestorów w stosowne UCITS i podejmują działania naprawcze, w stosownych przypadkach, gdy odkryją – po przyjęciu ekspozycji z tytułu sekurytyzacji – że dana sekurytyzacja nie spełnia wymogów określonych w rozporządzeniu [STS], w szczególności że ustalenie i ujawnienie zatrzymanego udziału nie spełniało wymogów określonych w rozporządzeniu [STS].

Artykuł 24

Zmiana w dyrektywie 2009/138/WE

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 135 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 301a określające szczegółowo okoliczności, w jakich można ustanowić proporcjonalny dodatkowy narzut kapitałowy w przypadku naruszenia wymogów określonych w art. 3 i 4 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], bez uszczerbku dla art. 101 ust. 3.

3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji w odniesieniu do ust. 2 EIOPA, z zastrzeżeniem art. 301b, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metody obliczania proporcjonalnego dodatkowego narzutu kapitałowego, o którym mowa w tym ustępie.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.”;

- (2) uchyla się art. 308b ust. 11.

Artykuł 25

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w motywach 22 i 41, w art. 8c oraz w załączniku II pkt 1 wyrazy „strukturyzowany instrument finansowy” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrument sekurytyzacyjny” w odpowiednich formach gramatycznych;
- (2) w motywach 34 i 40, w art. 8 ust. 4, art. 8c, art. 10 ust. 3, art. 39 ust. 4 oraz w załączniku I sekcja A pkt 2 akapit piąty, w załączniku I sekcja B pkt 5, w załączniku II (tytuł i pkt 2), w załączniku III część I pkt 8, 24 i 45, w załączniku III część III pkt 8 wyrazy „strukturyzowane instrumenty finansowe” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrumenty sekurytyzacyjne” w odpowiednich formach gramatycznych.”;
- (3) art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie określa także obowiązki emitentów i powiązanych stron trzecich mających siedzibę w Unii w zakresie instrumentów sekurytyzacyjnych.”;

(4) art. 3 lit. l) otrzymuje brzmienie:

»instrument sekurytyzacyjny« oznacza instrument finansowy lub inne aktywa będące wynikiem transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia [niniejszego rozporządzenia];»;

(5) uchyla się art. 8b;

(6) w art. 4 ust. 3 lit. b) i w art. 5 ust. 6 lit. b) skreśla się odesłanie do art. 8b;

(7) w art. 39 ust. 5 skreśla się lit. a).

Artykuł 26

Zmiana w dyrektywie 2011/61/UE

Art. 17 dyrektywy 2011/61/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAFI działają w najlepszym interesie inwestorów w stosowny AFI i podejmują działania naprawcze, w stosownych przypadkach, gdy odkryją – po przyjęciu ekspozycji z tytułu sekurytyzacji – że dana sekurytyzacja nie spełnia wymogów określonych w rozporządzeniu [STS], w szczególności że ustalenie i ujawnienie zatrzymanego udziału nie spełniało wymogów określonych w rozporządzeniu [STS].”.

Artykuł 27

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w art. 2 dodaje się następujące pkt 30 i 31:

„30) »obligacja zabezpieczona« oznacza obligację spełniającą wymogi art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

31) »jednostka obligacji zabezpieczonych« oznacza emitenta obligacji zabezpieczonych lub pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych.”;

- (2) w art. 4 dodaje się następujące ust. 5 i 6:

„5. Art. 4 ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją, w rozumieniu rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], pod warunkiem że:

a) w przypadku jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji jednostka ta emituje wyłącznie sekurytyzacje, które spełniają wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 i art. 6 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

b) kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są wykorzystywane jedynie do zabezpieczenia przed niedopasowaniem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji; oraz

c) uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez jednostkę obligacji zabezpieczonych lub jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub sekurytyzacją.

6. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, Europejskie Urzędy Nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny tego, które umowy w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w rozumieniu ust. 5.

Europejskie Urzędy Nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [*sześć miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji*].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(3) art. 11 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESA opracowują wspólny projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;

b) procedury, których mają przestrzegać kontrahenci i odpowiednie właściwe organy przy stosowaniu zwolnień, o których mowa w ust. 6–10;

c) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5–10, w tym w szczególności, co należy uznać za przeszkodę praktyczną lub prawną dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Poziom i rodzaj zabezpieczenia wymaganego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją w rozumieniu [niniejszego rozporządzenia] i spełniającą warunki art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 i art. 6 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] określa się z uwzględnieniem wszelkich przeszkód napotykanym w trakcie wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do istniejących uzgodnień dotyczących zabezpieczeń w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji. Europejskie Urzędy Nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[sześć miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji]*.

W zależności od formy prawnej kontrahenta Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, przegląd i wejście w życie

Artykuł 28

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu lub po dniu [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*], z zastrzeżeniem ust. 2–6.
2. W odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych nierozliczonych na dzień [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „proste, przejrzyste i standardowe” lub oznaczenia, które odsyła bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wymogi określone w art. 6, z zastrzeżeniem następujących elementów:
 - a) uznaje się, że w art. 10 ust. 2 wyrazy „Przed emisją” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 14 ust. 1”;
 - b) uznaje się, że w art. 10 ust. 3 wyrazy „przed wyceną sekurytyzacji” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 14 ust. 1”;
 - c) uznaje się, że wyrazy "przed wyceną sekurytyzacji" pierwsze wystąpienie w art. 10 ust. 4 rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 14 ust. 1”. Uznaje się, że odniesienie do wyrazów „przed wyceną co najmniej w formie projektu lub w pierwotnej formie” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 14 ust. 1”, a wymóg zawarty w zdaniu ostatnim nie ma zastosowania. Odniesienia do zgodności z wymogami art. 5 rozumie się tak, jak gdyby art. 5 miał zastosowanie do tych sekurytyzacji niezależnie od art. 28 ust. 1.

3. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie, lecz przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, oraz w odniesieniu do sekurytyzacji wyemitowanych przed dniem 1 stycznia 2011 r., jeżeli nowe ekspozycje bazowe są do nich dodawane lub zastępowane po dniu 31 grudnia 2014 r., wymogi dotyczące należytej staranności określone, odpowiednio, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/35 i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 231/2013 stosuje się w dalszym ciągu w wersji mającej zastosowanie na dzień [jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

4. W odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych nierozliczonych na dzień [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1) i 2) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE, zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowani w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE nadal podlegają przepisom, odpowiednio, art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i przepisom rozdziałów 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 w wersji mającej zastosowanie na dzień [*jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*].

W okresie przejściowym, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie uchyla się art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 ani art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013.

5. Zanim regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 4 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, zaczną być stosowane, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 4 niniejszego rozporządzenia jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące lub pierwotni kredytodawcy stosują przepisy rozdziałów 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014 do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] lub po tej dacie.

6. Zanim regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, zaczną być stosowane, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 5 ust. 1 lit. a) i e) niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE udostępniają informacje wymienione w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/3 na stronie internetowej, o której mowa w art. 5 ust. 2.

Artykuł 29

Sprawozdania

1. Do dnia [*dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*], a następnie co trzy lata EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat wdrażania wymogów STS określonych w art. 6–14.
2. Sprawozdanie to zawiera także ocenę działań podjętych przez właściwe organy oraz ocenę istotnych ryzyk i nowych słabości, które mogły się pojawić, jak również ocenę działań uczestników rynku na rzecz dalszej standaryzacji dokumentów sekurytyzacji.
3. Do dnia [*trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*] ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opublikuje sprawozdanie na temat funkcjonowania wymogów dotyczących należytej staranności określonych w art. 3, wymogów dotyczących zatrzymania ryzyka określonych w art. 4 oraz wymogów dotyczących przejrzystości określonych w art. 5 oraz poziomu przejrzystości rynku sekurytyzacji w Unii.

Artykuł 29a

Sekurytyzacja syntetyczna

1. Do dnia [6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opublikuje sprawozdanie, w którym przeanalizuje kwalifikowalność sekurytyzacji syntetycznych jako sekurytyzacji STS oraz, w stosownym przypadku, określi kryteria STS na potrzeby sekurytyzacji syntetycznych.
2. Do dnia [1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja, biorąc pod uwagę sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat kwalifikowalności sekurytyzacji syntetycznych jako sekurytyzacji STS, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Artykuł 30

Przegląd

Nie później niż do dnia [trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

W sprawozdaniu uwzględnia się rozwój wydarzeń na arenie międzynarodowej, jeżeli chodzi o sekurytyzację, zwłaszcza inicjatywy dotyczące prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji, oraz ocenia się, czy w dziedzinie sekurytyzacji STS możliwe byłoby wprowadzenie reżimu równoważności dla jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE z państw trzecich.

Ponadto w sprawozdaniu ocenia się w szczególności zasadność systemu weryfikacji przez osobę trzecią zgodnie z art. 14 i 14a oraz to, czy system upoważniania dla osób trzecich określony w art. 14a promuje wystarczającą konkurencję między osobami trzecimi i czy nie stworzył struktur oligopolistycznych, a także czy zapewnia odpowiednie dostosowanie zakresów odpowiedzialności; analizuje się także zasadność wprowadzenia zmian w ramach nadzorczych w celu zapewnienia stabilności finansowej.

Artykuł 31

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
